

SUNDAY SCHOOL SYLLABUS

TAMIL

STANDARD 11

1997

பொருளடக்கம்.

1. பலிகள்.
2. பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி
3. சர்வாங்க தகனபலி
4. போஜனபலி
5. சமாதான பலி
6. பாவநிவாரண பலி
7. குற்றநிவாரண பலி
8. கால நியமங்கள் (பகுதி I)
9. கால நியமங்கள் (பகுதி II)
10. கால நியமங்கள் (பகுதி III)
11. கால நியமங்கள் (பகுதி IV)
12. பழைய ஏற்பாட்டின் ஊழியம்
13. புதிய ஏற்பாட்டின் ஊழியம்
14. மெல்கிசேதேக்கின் முறைமை
15. விசுவாச ஜீவியம்
16. பரிசுத்த ஆவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்
17. ஜெய ஜீவியம்
18. புதிய எருசலேம் (பகுதி I)
19. புதிய எருசலேம் (பகுதி II)
20. சீயோன்

பாடம் 1

பலிகள்

1. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் பலிகள் மூலமாகவே மனுஷன் தேவனோடு கிட்டிச் சேரக்கூடியவனாயிருந்தான். மனுஷன் தேவனைச் சந்திப்பதற்கு தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரே முறைமை பலி செலுத்தத்தலேயாகும். பலிகள் மூலம் தேவனுக்கும் மனுஷனுக்கும் இடையில் ஒரு ஒப்புரவாகுதல் ஏற்பட்டது.

2. பழைய ஏற்பாட்டின் பலிகள் புதிய ஏற்பாட்டின் அனுவபங்களுக்கு நிழலாட்டமாய் செலுத்தப்பட்டு வந்தன (எபி. 10:1)

3. பலியின் சிந்தை முதலாவது தேவனிடத்திலேயே காணப்பட்டது. இதற்காக தேவன் திரித்துவராக தம்மைத்தாமே வெளிப்படுத்தினார். உலகத்தோற்றமுதல் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவனர் (வெளி. 13:8), நித்திய ஆவியினாலே (பரிசுத்தாவியானவர் - ஆசாரியன்) தம்மைத்தாமே பழுதற்ற பலியாக தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார். (எபி. 9:14)

4. தேவன், தாம் ஆபிரகாமுடன் பண்ணின உடன்படிக்கையின்படியே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தை அவனுடைய சந்ததிக்குக் கொடுக்கச் சித்தமானார். ஆனால் அவர்களோ எகிப்தில் அடிமைகளாயிருந்தார்கள். அடிமைத்தனத்திலிருந்து அவர்களை மீட்டுக்கொள்ளும்படியாக ஒரு பலி அவசியமாயிருந்தது. அதற்காக தேவன் அவர்களுக்குப் பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியைப் பற்றிய பிரமாணத்தைக் கொடுத்தார். அந்தப்பலியினால் இஸ்ரவேலர் எகிப்திலிருந்து மீட்கப்பட்டு, எகிப்தை விட்டுக் கானாணை நோக்கிப் புறப்பட்டனர் (யாத். 3:7, 8).

5. தேவனாகிய கர்த்தர் ஆசரிப்புக்கடாரத்துக்குரிய பிரமாணங்களைக் கொடுத்தபோது ஆசரிப்புக்கடாரமாகிய வாசஸ்தலத்தின் வாசலுக்கு முன்பாக, அதாவது வெளிப்பிரகாரத்தில், முதலாவது வெண்கல பலிபீடத்தை வைக்கும்படி கட்டளையிட்டார் (யாத். 40:6). இது, பலிபீடத்தின் (பலிகளின்) ஊழியமே ஆசரிப்புக் கடாரத்தின் மற்றெல்லா ஊழியங்களிலும் முதன்மையானது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

6. பழைய ஏற்பாட்டில் செலுத்தப்பட்டு வந்த பலிகள் யாவும், முதலாவதாக, மனிதனை தேவனோடு ஒப்புரவாக்கும்படி கிறிஸ்து தம்மைத்தாமே பலியாக்கினதற்கு நிழலாட்டமாய் இருக்கின்றன. இரண்டாவதாக, அவை, கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபை பூரணப்படுத்தப்படுவதற்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய ஆவிக்குரிய பலிகளைக் காண்பிக்கின்றன.

7. கிறிஸ்துவின் பூரணத்தை அடைய விரும்புகிற ஒவ்வொரு தேவபிள்ளையும் தன்னைத்தானே பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். அதாவது, இப்பலிகளின் அனுபவங்கள் ஒவ்வொருவரிலும் ஆவிக்குரிய பிரகாரம் நிறைவேற வேண்டும்.

8. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் ஐந்து பெரிய பலிகளும் ஐந்து சிறிய பலிகளும் செலுத்தப்பட்டு வந்தன.

ஐந்து பெரிய பலிகள்:

(i) சர்வாங்க தகன பலி (ii) போஜன பலி (iii) சமாதானபலி (iv) பாவநிவாரண பலி (v) குற்றநிவாரண பலி.

இவற்றுள் சர்வாங்க தகனபலி, போஜனபலி, சமாதானபலி என்னும் முதல் மூன்று பலிகளும் கட்டாயத்தினாலல்ல, மனப்பூர்வமாய் உற்சாகத்துடன் செலுத்தப்பட வேண்டியவையாகும். இவை ஸ்தோத்திரத்திற்காகவும், தேவனைக் கணம்பண்ணுவதற்காகவும் செலுத்தப்பட்டன. பாவநிவாரண பலியும் குற்றநிவாரண பலியும் பாவநிவாரணத்திற்காகக் கட்டாயமாகச் செலுத்தப்பட வேண்டியவையாகும். போஜனபலி, பாவநிவாரண பலி, குற்றநிவாரண பலி ஆகியவை மகா பரிசுத்தமான பலிகளாகும் (லேவி. 6:14-17).

இந்த ஐந்து பெரிய பலிகளையும் பற்றிப் பின்வரும் பாடங்களில் விவரமாக நாம் படிக்கலாம்.

ஐந்து சிறிய பலிகள்:

(i) அசைவாட்டும் பலி (லேவி. 8:29) : இது, பரிசுத்தவான்கள் உலகத்தின் நான்கு திசைகளுக்கும் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து ஜீவிப்பதைக் காட்டுகிறது (மாற்கு 16:15 ; அப். 1:8).

(ii) ஏறெடுத்துப் படைக்கும் பலி (லேவி 7:14): இது, பரிசுத்தவான்கள் தங்களைக் கர்த்தருக்கென்று ஒப்புக்கொடுப்பதைக் காட்டுகிறது (II தீமோ. 1:12).

(iii) பானபலி (யாத். 29:40) : இது, பரிசுத்தவான்கள் ஊழியத்தில் தங்கள் ஜீவனை ஊற்றுவதைக் காட்டுகிறது (பிலி. 2:17 ; மத் 16:25).

(iv) ஸ்தோத்திரபலி (லேவி. 22:29) : இது, பரிசுத்தவான்கள் தேவன் செய்த எல்லா நன்மைகளையும் நினைத்து நன்றியுள்ள இருதயத்தோடு ஜீவிப்பதைக் காட்டுகிறது (எபி. 13:15).

(v) உற்சாகபலி (லேவி 1:16) : இது, தேவஜனங்கள் தங்கள் மனதில் நியமித்ததன்படியே, கர்த்தருக்கு உற்சாகமாய்க் கொடுப்பதைக் காண்பிக்கிறது (II கொரி. 9:7).

பாடம் 2

பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி

யாத். அதி. 12

இஸ்ரவேலர் எகிப்து தேசத்தில் அடிமைகளாய் இருந்த நாட்களில் ஒரு இரவில் எகிப்தியருடைய தலைச்சன்களும் மிருக ஜீவன்களின் தலையீற்றுகளும் சங்காரம் செய்யப்பட்டன. இச்சம்பவம் நடக்கும் முந்தின மாலையில் கர்த்தருடைய ஆலோசனையின்படியே இரு காரணங்களுக்காக பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி அடிக்கப்பட்டது.

(i) இஸ்ரவேலரின் தலைப்பிள்ளைகளனைத்தையும் சங்காரத்திலிருந்து பாதுகாக்க;

(ii) இஸ்ரவேலர் அனைவரும் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்படும் பொருட்டாக.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு பஸ்காவாக நமக்காகப் பலியாக்கப்பட்டபடியால் (I கொரி. 5:7), அதை நாம் விசுவாசித்து, நம்முடைய பாவங்களை மனங்கசந்து அறிக்கை செய்யும்போது பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்கிறோம்; பாவத்திலிருந்தும் பாவிகளிலிருந்தும் விடுதலையாகிறோம்.

1. ஆட்டுக்குட்டி தெரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய விதம்:

(i) வருடத்தின் முதலாம் மாதம் பத்தாம் தேதியில் தெரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும் (யாத். 12:2, 3).

முதலாம் மாதம்: இது பிரதான மாதம். இது வருடத்தின் முதலாம் மாதமாக இருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது (யாத். 12:2). இந்த மாதத்தில் இரண்டு காரியங்கள் சம்பவித்தன. ஒன்று எகிப்திலிருந்து விடுதலை; மற்றொன்று கானானை நோக்கிப் புறப்படுதல்.

இது, நம்முடைய ஆவிக்குரிய அனுபவங்களின் துவக்கத்தைக் காண்பிக்கிறது. ஆவிக்குரிய ஜீவியம் பாவமன்னிப்பாகிய இரட்சிப்பில் துவங்குகிறது. நாம் இரட்சிக்கப்பட்ட நாள்முதல் நம்முடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி கணக்கிடப்படுகிறது.

பஸ்காவை ஒவ்வொரு வருடமும் ஆசரிப்பது (யாத். 12:14), தேவனுடைய சமூகத்திவ் நம்முடைய இரட்சிப்பின் அனுபவத்தை நினைவுகூருவதும் புதுப்பிப்பதுமாகும்.

பத்தாம்தேதி: பத்து என்பது நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறிக்கிறது. நியாயப்பிரமாண காலத்தின் முடிவிலே இயேசு இவ்வுலகிற்கு வந்தார் (ரோமர் 10:4). அவரே மெய்யான பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி (I கொரி. 5:7).

நியாயப்பிரமாணத்தின் மூலம் பாவம் இன்னதென்ற அறிவு உண்டாகிறது (ரோமர் 7:7-9). அதுபோலவே தேவவசனத்தின் மூலம் நாம் பாவிகள் என்று உணர்த்தப்படும்போது, பாவங்களிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்கிற தவிப்பு ஏற்படுகிறது. அப்போது நாம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைத் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

(ii) வீட்டுக்கு ஒரு ஆட்டுக்குட்டி (யாத். 12:3): வீடு என்பது ஒரு சரீரத்தை அல்லது தனிப்பட்ட ஒரு ஆணைக் காட்டுகிறது (II கொரி. 5:1). இரட்சிப்பு என்பது ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய அனுபவமாய் இருக்கிறது (யோவான் 1:12, 13). ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே இரட்சிப்படையும்படியாக கிறிஸ்து ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார் (எபி. 2:9).

(iii) ஆட்டுக்குட்டி பழுதற்றதும் ஆணும் ஒரு வயதுள்ளதுமான செம்மறி ஆடாகவோ, வெள்ளாடாகவோ இருக்க வேண்டும் (யாத். 12:5).

பழுதற்றது: இயேசு பாவமில்லாதவராக இருந்தார் (I பேதுரு 1:19).

(a) அவர் பிறப்பு பரிசுத்தமானது (லூக்கா 1:35).

(b) அவர் பாவஞ்செய்யவில்லை (I பேதுரு 2:22).

(c) அவர் பாவமறியாதவர் (II கொரி. 5:21).

(d) அவரிடத்தில் பாவமில்லை (I யோவான் 3:5).

ஆண்: இது ஜெயஜீவியத்தைக் காட்டுகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து உலகம். சாத்தான், மாம்சம், சுயம்., பாவம் யாவற்றையும் ஜெயித்தார். அவர் ஜெயங்கொண்டு பிதாவின் சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்ததுபோல நாமும் ஜெயங்கொண்டு அவருடைய சிங்காசனத்தில் அவரோடுகூட உட்காரும்படி வாஞ்சிக்கிறார். (வெளி. 3:21). அவர் மரணத்தையும் பாதாளத்தையும் ஜெயித்தார். (ஏசாயா 25:8 ; I கொரி. 15:54, 55).

ஒரு வயதுள்ளது: இயேசு களங்கமற்றவராயிருந்தார். ஒரு சிறு குழந்தை பாவம் அறியாததுபோல துர்க்குணத்திலே நாம் குழந்தைகளாயிருக்க வேண்டும் (I கொரி. 14:20).

2. அதை பதினான்காம் தேதி வரை வைக்க வேண்டும் (யாத். 12:6):

10 - ஆம் தேதி தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி நான்கு நாட்கள் வைக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாட்டுக்குட்டி பழுதற்றது என்பதைச் சோதித்து நிரூபிக்கும்படி இப்படிச் செய்யப்பட்டது. அதுபோலவே, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் வெளிப்படையான ஜீவியத்தை சத்துருக்கள் நான்கு வருடங்கள் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தனர். அது அவருடைய பரிசுத்தத்தை நிரூபிக்கும் சோதனையாயிருந்தது (லூக்கா 11:53, 54 ; யோவான் 8:46 ; 18:38). மேலும், நான்கு நாட்கள் என்பது அறியாமையின் காலம், மனச்சாட்சியின் காலம், நியாயப்பிரமாணத்தின் காலம், கிருபையின் காலம் ஆகியவையாகிய, மனிதவர்க்கத்தின் நான்கு காலங்களையும் காட்டுகிறது. இயேசு, இந்நான்கு காலங்களையும் சேர்ந்த மனிதவர்க்கத்திற்காக அடிக்கப்பட்டார்.

3. சாயங்காலத்தில் அடித்தல் (யாத். 12:6).

சாயங்காலம் என்பது ஒரு பகலின் முடிவாகும். ஆட்டுக்குட்டி சாயங்காலத்தில் அடிக்கப்பட்டது, கிறிஸ்து இக்கடைசிக் காலங்களில் (கிருபையின் காலத்தில்), மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டு அடிக்கப்பட்டதைக் குறிக்கிறது (I பேதுரு 1:20 ; வெளி. 5:9). சாயங்காலம் என்பது, ஒருநாள் முழுவதும் நாம் பிரயாசப்பட்டு உழைத்த பின்பு இளைப்பாறும் நேரத்தைக் காட்டுகிறது. அதுபோலவே, (பாவத்தின் நுகத்தின் கீழ்) வருத்தப்பட்டுப் பாருஞ்சுமந்த நாம் கிறிஸ்துவின் மரணத்தை விசுவாசிப்பதின் மூலம் ஒரு இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கிறோம்.

4. இரத்தம் தெளித்தல் (யாத். 12:7):

வீட்டு வாசல் நிலைக்கால்கள் இரண்டிலும், நிலையின் மேற்சட்டத்திலும் இரத்தம் தெளிக்கப்படுவது, நம்முடைய இருதயமானது, இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் சுத்திக்கப்படுவதைக் காட்டுகிறது (எபி. 9:14 ; 10:19-22). இரத்தம் தெளிக்கப்பட்ட வீடுகளில் சங்கார்க்காரன் பிரவேசிப்பதில்லை என்பது பாவ மன்னிப்புப் பெற்றவர்களுக்கு, இனி அந்தப் பாவத்தின் நிமித்தம் தண்டனை இல்லை என்பதைக் காண்பிக்கிறது.

5. பஸ்காவைப் புசிக்கும் விதம்:

(i) பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியை நெருப்பினால் சுடுதல் (யாத். 12:9): இது, இயேசு பலியானபோது, அவர் நமக்காகச் சகிக்க வேண்டியதாயிருந்த பாடுகளைக் காட்டுகிறது (ஏசாயா 53:5). நெருப்பினால் சுட்ட மாம்சத்தைப் புசித்தல், இயேசு. சிலுவையில் சகித்த பாடுகளின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் இரட்சிப்பில் நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாதங்களைக் குறிக்கிறது.

(ii) புளிப்பில்லா அப்பத்தோடும் கசப்பான கீரையோடும் (யாத். 12:8): புளிப்பு என்பது துர்க்குணம், பொல்லாப்பு என்பனவற்றைக் காட்டுகிறது. இவைகளை விட்டுத் துப்புரவும் உண்மையும் உள்ளவர்களாய் நாம் ஜீவிக்க வேண்டும் (I கொரி. 5:8). கசப்பான கீரை என்பது நொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இருதயத்தைக் காட்டுகிறது (பாவத்துக்காக மனஸ்தாபம் (II கொரி. 7:10 ; சங். 51:17).

(iii) பச்சையாயும் தண்ணீரில் அவிக்கப்பட்டதாயும் புசிக்கக்கூடாது (யாத். 12:9): இரட்சிப்பின் அனுபவம், சிலுவையின் (கிறிஸ்துவின் பாடுகளும் மரணமும்) ஆவிக்குரிய கருத்தை விளங்கிக் கொள்வதின் மூலமாக உண்டாக வேண்டும். அது எழுத்திற்குரியதாய் இருக்கக்கூடாது. எவ்விதத்திலும் நாம் சத்தியத்தின் ஆவிக்குரிய கருத்தின் சாரத்தைக் குறைக்கக்கூடாது.

(iv) அதின் தலை, தொடைகள், அதற்குள்ள யாவும் புசிக்கப்பட வேண்டும் (யாத். 12:9): இது, கிறிஸ்து தம்முடைய ஆத்துமாவை மரணத்திலூற்றி, நம் ஜீவியங்களில் தேவ ஞானமும் தேவ பெலமுமாவதைக் காண்பிக்கிறது (தலை - ஞானம் ; தொடைகள் - பெலன்).

(v) அரைகளில் கச்சை கட்டிக்கொண்டும், கால்களில் பாதரசை தொடுத்துக்கொண்டும், கையில் தடி பிடித்துக் கொண்டும் தீவிரமாய்ப் புசிக்க வேண்டும் (யாத். 12:11).

அரைகளில் கச்சை கட்டிக் கொள்ளுதல்: இது, சத்தியத்தால் நமது மனதின் அரையைக் கட்டிக்கொள்வதையும், பரம கானானை நோக்கிச் செல்லும் பிரயாணத்தை உறுதியான தீர்மானத்துடன் துவங்குவதையும் காட்டுகிறது (I பேதுரு 1:13 ; நீதி. 16:32 ; எபே. 6:14).

கால்களில் பாதரட்சை: இது, நம் ஆவிக்குரிய பிரயாணத்தைத் துவங்குவதில் தேவனுடைய வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு ஆயத்தமாயிருப்பதைக் காட்டுகிறது (எபே. 6:15).

கையில் தடி பிடித்துக் கொள்ளுதல்: இச்சையினால் உலகத்திலுண்டான கேட்டுக்குத் தப்பி, திவ்விய சுபாவத்திற்குப் பங்குள்ளவர்களாகும் பொருட்டு தேவனுடைய வாக்குத் தத்தங்களை உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள்வதை இது காட்டுகிறது (II பேதுரு 1:4).

தீவிரமாய்ப் புசிப்பது: இரட்சிப்பின் அனுபவத்தைப் பெற தாமதிக்கக்கூடாது (II கொரி. 6:2); அசதியாயிருக்கக் கூடாது (ரோமர் 12:11).

6. அதிலே ஒன்றும் விடியற்காலம் வரை மீதியாக வைத்தலாகாது (யாத். 12:10):

சத்தியத்தை அறியும் அறிவை அடைந்த பின்பு (விடியற்கால வெளிச்சம்) எந்தப் பாவத்தையும் அறிக்கை செய்யாமல் விட்டுவைக்கக்கூடாது; முழுவதுமாய் இயேசுவின் இரத்தத்தினால் கழுவப்பட்டு, அவர் ஒளியிலிருக்கிறதுபோல நாமும் ஒளியிலே நடக்கும்படி அவற்றை அறிக்கை செய்து விட்டுவிட வேண்டும் (நீதி. 28:13 ; I யோவான் 1:7-9).

பாடம் 3

சர்வாங்க தகனபலி

லேவி. 1 ; 6:9-13

1. கர்த்தராகிய இயேசு நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்து, நமக்காகப் பாவமாகி, சர்வாங்க தகனபலியானார் (எபே. 5:2). இப்பலியில், பலிமிருகத்தின் அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றும் பலி பீடத்தின்மேல் வைக்கப்படுவதுபோல, நம் சரீரத்தின் அவயவங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதை சர்வாங்க தகனபலி குறிக்கிறது (ரோமர் 12:1). பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாக நாம் இவ்வனுபவத்தைப் பெறுகிறோம்.

2. கொண்டுவரப்படும் பலிப்பொருள் முழுவதுமாய் தகனிக்கப்படுவதால் இதற்கு சர்வாங்க தகனபலி என்று பெயர்.

3. பலிப்பொருட்கள்: பலி செலுத்துபவர்கள் தங்கள் நிலவரத்துக்குத்தக்கதாய் காளை, செம்மறியாட்டுக் கடா, வெள்ளாட்டுக் கடா, காட்டுப்புறா அல்லது புறாக்குஞ்சு இவைகளில் ஒன்றைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

4. மேற்கூறப்பட்ட பிராணிகளும் பறவைகளும் சுத்தமானவையாய் இருந்தாலும், இவை விழுந்து போன மனுஷனுடைய சுபாவங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

காளை: இது உலக சிந்தையுடன் ஜீவித்து, உலகத்திற்குரிய காரியங்களுக்காகவே உழைத்து, உலகத்திற்குரிய சிற்றின்பங்களை அனுபவிக்கிற மனுஷனுடைய மாம்ச சுபாவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

செம்மறியாடு: இது மந்தை மந்தையாய் ஜீவிக்கும் மிருகம்; தன்னுடைய ஜாதி, இனம் இவைகளை விட்டுப் பிரியாமல், தேசம். பாஷை போன்ற வித்தியாசங்கள் பாராட்டும் ஆவிகளுக்கு அடிமைப்பட்டு, பூமிக்குரிய காரியங்களில் ஒரு 'மந்தை'யாய் ஜீவிக்கிற மனுஷரைக் காண்பிக்கிறது.

வெள்ளாடு: இது மேய்ப்பனுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இராமல் அங்குமிங்கும் ஓடிச் செல்லும் சுபாவம் உள்ள மிருகம். இது மனுஷனுக்குள்ளிருக்கும் கீழ்ப்படியாமையின் சுபாவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

புறா: சுயாதீனமாய்ப் பறக்கும் பறவை. இது சுயாதீன ஆவியுள்ள மனுஷரை வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்த சுபாவங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அக்கினியினால் சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டும்.

5. பலி செலுத்தும் முறை (லேவி. 1:1-9. 14-17).

6. அதன் ஆவிக்குரிய அர்த்தங்கள்:

[(அ) காளை, செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவைகளிலொன்று செலுத்தப்படும்போது]:

(i) பலிமிருகத்தின் தலையின்மேல் கை வைத்தல்: இது, நமக்காகப் பாவமாக்கப்பட்ட இயேசுவின்மீது நம்முடைய பாவங்கள் சுமத்தப்பட்டதைக் குறிக்கிறது (ஏசாயா 53:6).

(ii) மிருகம் கொல்லப்படுதல்: பாவிக்குப் பதிலாக மிருகம் கொல்லப்படுகிறது. பாவத்தின் சம்பளம் மரணமாயிருப்பதால் (ரோமர் 6:23), இது ஒவ்வொருவருக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்த இயேசுவைக் குறிக்கிறது (எபி. 2:9).

(iii) இரத்தம் தெளிக்கப்படுதல்: பலிபீடத்தின் மேல் சுற்றிலும் இரத்தம் தெளிக்கப்படுவது. முழு உலகத்திலும் உள்ள தேவஜனங்களின் பரிசுத்தமாகுதலுக்காகச் சிந்தப்பட்ட இயேசுவின் இரத்தத்தைக் காட்டுவது (எபி. 13:12).

(iv) மிருகத்தின் தோலுரித்தல்: ஒரு மிருகத்தைத் தோலுரித்த பின்பு, அம்மிருகத்தின் நிறத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இது ஜாதி, நிறம், தேசம், பாஷை முதலிய எல்லா வித்தியாசங்களும் நீக்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது. (I கொரி. 12:13).

(v) சந்து சந்தாகத் துண்டித்தல்: இது சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் பிரதிஷ்டை செய்வதைக் காட்டுகிறது. இதன் மூலம், நாம் இயேசுவைப் போல அழகும் சௌந்தரியமுமற்றவர்களாகிறோம் (ஏசாயா 53:2).

(vi) குடல்களையும் தொடைகளையும் கழுவுதல்: தேவனுடைய வழிகளில் நடக்கும்படியான உள்ளான தீர்மானத்துடன், நம் சொந்த நினைவுகளையும் சொந்த வழிகளையும் விட்டுவிடுவதால் உண்டாகும் சுத்திகரிப்பை இது காட்டுகிறது (ஏசாயா 55:7, 8).

(vii) அக்கினி போடுதல்: இது பரிசுத்தாவியின் பரிசுத்தமாக்கும் அக்கினியைக் காண்பிக்கிறது (ரோமர் 15:15).

(viii) தலையும் கொழுப்பும்: தலை, உலக ஞானத்தின் இருப்பிடமாயிருக்கிறது; கொழுப்பு, சுகஜீவியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

(ix) அக்கினியின்மேல் கட்டைகளை அடுக்கி வைத்தல்: கட்டை, உபதேசத்தைக் காட்டுகிறது. கட்டைகள் அக்கினியின் மீது அடுக்கி வைக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் கட்டைகளின் மேல் தலையையும் துண்டங்களையும் கொழுப்பையும் குடல்களையும் தொடைகளையும் அடுக்கி வைத்துத் தகனிக்க வேண்டும் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற மனுஷனுடைய ஜீவியம் உபதேசத்தின் ஒழுங்குக்குள் அல்லது

கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டால் மாத்திரமே, அவன் பரிசுத்தாவியின் அக்கினியால் பூரணமாய்ப் பரிசுத்தமாக்கப்படுவான் என்பதை இது காண்பிக்கிறது.

[(ஆ) காட்டுப்புறா அல்லது புறாக்குஞ்சு செலுத்தப்படும் போது]:

(i) **புறாவின் தலையைக் கிள்ளுதல்:** இது, சுய சித்தம், சுயாதீன ஆவி முதலியவை நீக்கப்படுவதைக் காண்பிக்கிறது.

(ii) **செட்டைகளுடன் பிளப்பது:** இது, தேவனுடைய வசனத்தால் நாம் இருதயத்தில் குத்தப்பட்டவர்களாகி, நம்முடைய ஜீவியங்கள் மறைவில்லாமல் தேவனுக்கு முன்பாகத் திறந்து வைக்கப்படுவதைக் காண்பிக்கிறது (எபி. 4:12, 13).

7. சர்வாங்க தகனபலிக்குரிய பிரமாணம்: இந்த பலி ஒவ்வொரு நாள் காலையும் செலுத்தப்பட்டு, பலிபீடத்தின் மேல் இராமுழுவதும் எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் (லேவி. 6:9). 'விடியற்காலம்' என்பது கர்த்தருடைய வருகையைக் குறிக்கிறது (வெளி. 22:12, 16). 'இராமுழுவதும் விடியற்காலமட்டும் அக்கினி எரிவது என்பது, கர்த்தருடைய வருகை மட்டும், சோதனைகளின் மத்தியிலுங்கூட, ஆவியினால் நிறைந்த பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜீவியத்தைப் பாதுபாத்துக் கொள்வதைக் காட்டுகிறது.

8. சாம்பலைக் குறித்த பிரமாணம்: ஆசாரியன் பலி பீடத்தின் மேல் அக்கினியில் எரிந்த சர்வாங்க தகனபலியின் சாம்பலை எடுத்து, பலிபீடத்தின் பக்கத்தில் கொட்டி, பின்பு தன் வஸ்திரங்களைக் கழற்றி, வேறு வஸ்திரங்களை உடுத்திக் கொண்டு, அந்தச் சாம்பலைப் பாளையத்துக்குப் புறம்பே சுத்தமான ஒரு இடத்திலே கொட்ட வேண்டும் (லேவி 6:10, 11). இங்கு, பலிபீடத்துக்குப் பக்கத்தில் என்பது சபையையும், 'பாளையத்துக்குப் புறம்பே' என்பது வெளியுலகத்தையும் (எபி. 13:10, 13) காட்டுகிறது. தன்னை பலியாகச் செலுத்தும் மனுஷன் இவ்விரு இடங்களிலும் கர்த்தருக்குச் சாட்சியாய் இருக்க வேண்டும். எரிந்து சாம்பலாகுதல், பரிசுத்த ஆவியால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, சுயமில்லாத நிலவரத்தை அடைவதைக் காட்டுகிறது.

9. சர்வாங்க தகனபலியே பலிபீடத்தில் முதலாவது வைக்கப்பட வேண்டிய பலி, சர்வாங்க தகனபலியின் மேலேயே மற்ற பலிகளெல்லாம் வைக்கப்பட்டுத் தகனிக்கப்படுகின்றன. பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் இல்லாமல் பலியின் ஜீவியம் இல்லை என்பதை இதிலிருந்து நாம் விளங்கிக் கொள்கிறோம். சர்வாங்க தகனபலியில் பலிப்பொருள் அக்கினியில் முற்றிலுமாய் எரிந்து சாம்பலாக்கப்படுகிறது. அதுபோலவே, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் மூலமாய் நம்முடைய ஆவி ஆத்துமா சரீரம் முழுவதும் பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டும்.

பாடம் 4

போஜனபலி

லேவி. அதி. 2; 6:14-23

1. முதலாவது, இயேசு, பிதாவின் சித்தம் செய்வதே தம்முடைய போஜனம் என்று போஜனபலியைக் குறித்துக் கூறினார் (யோவான் 4:34 ; எபி. 10:7-9). இரண்டாவதாக, பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் தேவனுடைய சித்தம் செய்வதினால் போஜன பலியாக்கப்படுகிறார்கள். தேவனுடைய சித்தம் செய்வதினாலேயே நாம் கர்த்தருடைய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட முடியும் (மத். 7:21-27). நாம் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருந்தாலும், தேவசித்தம் செய்கிற ஜீவியத்தின் மூலமாக ஒன்றாக்கப்படுவதினால் மட்டுமே

கர்த்தருடைய நோக்கம் பூரணமாய் நம்மிடத்தில் நிறைவேறும் என்பதைப் போஜன பலியிலிருந்து படிக்கிறோம்.

2. பலிப் பொருட்கள்: போஜனபலி மெல்லிய மாவாயிருக்க வேண்டும் (லேவி. 2:1).

3. பலி செலுத்தும் முறை (லேவி. 2:1, 2).

4. அதன் ஆவிக்குரிய அர்த்தங்கள் (லேவி. 2:1, 2)

(i) தானியமானது மெல்லிய மாவாகும் வரை இடிக்கப்பட வேண்டும்: கோதுமை இடிக்கப்படும்போது, மணிகள் யாவும் ஒன்று சேர்ந்து மெல்லிய மாவாவதுபோல், தேவசித்தம் செய்கிறவர்கள் தங்கள் சுயசித்தம் உடைக்கப்பட இடங்கொடுத்து, ஒன்றாகப் பாடுகள் அனுபவித்து (எபி. 11:24 - 26). அவற்றை முறுமுறுப்பும் தர்க்கிப்பும் இல்லாமல் (பிலி. 2:16) பொறுமையாய்ச் சகிக்கிறார்கள்.

(ii) எண்ணெய்: மெல்லிய மாவுடன் எண்ணெய் சேர்க்கப்படும்போது அது பிசைந்த மாவாக ஒன்றாயிருப்பதுபோல, பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பரிசுத்தவான்கள், பிரதிஷ்டையின் ஜீவியத்தின் மூலம் தேவசித்தம் செய்யும்படி, ஒன்றாக்கப்படுகின்றனர்.

(iii) தூபவர்க்கத்தோடும் ஒரு கைப்பிடி நிறையக் கர்த்தருக்குச் செலுத்துவது: தூபம் என்பது இருதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து உண்டாகும் நன்றியைக் காட்டுகிறது. கைப்பிடி நிறைய என்பது முழு இருதயத்தோடு அதாவது தன்னால் எவ்வளவதிகமாய்ச் செலுத்தக் கூடுமோ அவ்வளவதிகமாய்ச் செலுத்துவதைக் காண்பிக்கிறது. (ஒருவனுடைய இருதயத்தின் அளவும் அவனுடைய கைப்பிடியின் அளவும் ஒன்றே என்று கூறப்படுகிறது).

5. பலிபீடத்தின் மேல் தகனிப்பது என்பது, நாம் நம்முடைய சுயசித்தத்தைப் பலியாக்குவதைக் காட்டுகிறது.

6. இது புனிப்பில்லாததாகச் செய்யப்பட வேண்டும். (லேவி. 2:11). தேவசித்தம் செய்வதில், தூர்க்குணம், பொல்லாப்பு என்னும் புனித்த மாவோ, தூர்ப்போதனை என்னும் புனித்த மாவோ காணப்படக்கூடாது (I கொரி. 5:8 ; மத். 16:12). இதில் தேன் அதாவது இனிப்பு சேர்க்கப்படக்கூடாது என்பது (லேவி. 2:11). தேவசித்தம் செய்யும் போது, தன்னையோ மற்றவர்களையோ பிரியப்படுத்த முடியாது என்பதைக் காண்பிக்கிறது

7. இதில் உப்புச் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்பது (லேவி. 2 : 13) கர்த்தரோடும் பரிசுத்தவான்களோடும் சமாதானத்தையும் ஐக்கியத்தையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு, தேவகிருபையினால் தேவசித்தம் செய்வதைக் காண்பிக்கிறது. (மாற்கு 9 : 50 ; கொலோ. 4 : 6).

8. போஜன பலி வேறு பல விதங்களிலும் செலுத்தப்படுகிறது. அவையாவன:

(i) அடுப்பில் பாகம் பண்ணப்பட்ட போஜனபலி (லேவி. 2:4).

(ii) தட்டையான சட்டியில் பாகம் பண்ணப்பட்ட போஜன பலி (லேவி. 2:5)

(iii) பொரிக்குஞ் சட்டியில் பாகம் பண்ணப்பட்ட போஜன பலி (லேவி. 2:7)

இவைகள் தேவசித்தம் செய்கிறவர்களுக்கு வருகிற பலவிதமான உபத்திரவங்களையும் அக்கினி போன்ற பரிசைகளையும் காண்பிக்கின்றன.

9. போஜன பலி மகா பரிசுத்தமானது (லேவி. 6:14, 17). மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் பிரவேசிப்பதற்கு தேவசித்தம் செய்து பூரணப்பட வேண்டும்.

பாடம் 5

சமாதான பலி

லேவி. அதி. 3

1. கர்த்தருடைய வருகையில் அவருடைய சந்நிதியில் பூரண சமாதானத்துடன் காணப்பட நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை சமாதான பலி வெளிப்படுத்துகிறது. (II பேதுரு 3:14).

2. கர்த்தரை சமாதானத்துடன் சந்திக்க நாம் சமாதானத்தின் நான்கு அனுபவங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(i) நமக்கும் தேவனுக்கும் இடையில் சமாதானம் (ரோமர் 5:1).

(ii) நமக்குள் சமாதானம் (கொலோ. 3:15).

(iii) (சபையில்) ஒருவரோடொருவர் சமாதானம் (மாற்கு 9:50).

(iv) எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானம் (ரோமர் 12:18).

3. பலிப்பொருட்கள்:

(i) காளை அல்லது பசு (லேவி. 3:1).

(ii) ஆட்டுக்குட்டி (லேவி. 3:7).

(iii) வெள்ளாடு (லேவி. 3:12)

4. சமாதான பலி சர்வாங்க தகனபலியைப் போலவே செலுத்தப்படுகிறது. இதில் தகனிக்கப்பட வேண்டியவை - (லேவி 3:3, 4, 9, 10, 14, 15). இது, கர்த்தருக்குச் சுகந்த வாசனையான தகனபலி (லேவி 3:5. 16).

5. பலி செலுத்தும் முறை (லேவி. 3:2-5).

6. அதன் ஆவிக்குரிய அர்த்தங்கள்.

(i) **மிருகத்தின் தலையின்மேல் கை வைத்தல்:** ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக, நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை இயேசுவின் மேல் சுமத்தப்பட்டதை இது குறிக்கிறது. (ஏசாயா 53:5).

(ii) **அதைக்கொண்டு, அதின் இரத்தத்தைப் பலி பீடத்தின் சுற்றிலும் தெளித்தல்:** இது, தேவன், இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் யாவையும் தமக்கு ஒப்புரவாகும்படி, இயேசு, தாம் சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தின் மூலம் சமாதானத்தை உண்டாக்கினதையும், அவருடைய மாம்ச சரீரத்தில் அடைந்த மரணத்தினாலே நம்மைத் தேவனோடே ஒப்புரவாக்கினதையும் குறிக்கிறது (கொலோ. 1:20, 21).

(iii) குடல்களை மூடிய கொழுப்பு: 'குடல்கள்' மனதுருக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. (ஏசாயா 16:11). இருப்பினும், இங்கு மற்றவர்கள் மீதுள்ள மனதுருக்கம் அல்ல, தனக்காக மற்றவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை என்ற சிந்தையினால் சுய அனுதாபத்திற்கு இடங்கொடுத்து, சமாதானத்தை இழந்து போவதைக் காட்டுகிறது. எனவே, ஒரு மனுஷனுடைய சமாதானம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமானால், இது அவனை விட்டு முற்றிலும் நீக்கப்பட வேண்டும்.

(iv) குடல்களிலுள்ள கொழுப்பு: இது ஒருவன் தன் இருதயத்தின் ஆழத்தில் சொகுசான, சுகபோகமான ஜீவியம் செய்ய வேண்டும் என்று வாஞ்சிப்பதைக் காட்டுகிறது. இது நம்மிலிருந்து நீக்கப்படாவிட்டால், "என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; உலகம் கொடுக்கிறபிரகாரம் நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறதில்லை" (யோவான் 14:27) என இயேசு குறிப்பிட்டு அருளும் அந்தப் பூரண சமாதானத்தை நாம் அனுபவிக்க முடியாது. மேலும், அவர், தம்மிடத்தில் நமக்குச் சமாதானம் உண்டாயிருக்கிறது; ஆனால் உலகத்தில் நமக்கு உபத்திரவம் உண்டு என்று கூறினார் (யோவான் 16:33).

(v) இரண்டு குண்டிக்காய்கள்: குண்டிக்காய்கள் மனுஷனின் இரகசிய ஜீவியத்தின் ஆழத்தைக் குறிக்கின்றன. ஒரு மனுஷன் தனக்குள் ஆழமான சமாதானத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமாயின், அவன் தன் இருதயத்தின் ஆழத்தில் மறைந்திருக்கும் இரகசியங்களைப் பலிபீடத்தின் மேல் வைக்க வேண்டும்.

(vi) குண்டிக்காய்கள் மேல் சிறுகுடல்களினிடத்தில் இருக்கிற கொழுப்பு: இது, ஒருவன் தன்னைத் தானே பெரியவன் என எண்ணி, தன் பதவியையும் நிலையையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளப் பிரயாசப்படுவதைக் காட்டுகிறது. எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும், நாம் தாழ்த்தப்படும்போதுங்கூட நம்முடைய சமாதானத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் இந்த மனப்பான்மை நம்மை விட்டு நீங்க வேண்டும்.

(vii) குண்டிக்காய்களோடேகூடக் கல்லீரலின் மேல் இருக்கிற ஜவ்வு: இது, ஒருவன் தன் சொந்த ஜீவனைப் பாதுகாப்பதற்காகப் பிரயாசப்படுவதைக் காட்டுகிறது. 'தன் ஜீவனை ரட்சிக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்துபோவான்' (மத். 16:25) என இயேசு கூறினார். இதன் மூலம் நாம் நம் சமாதானத்தை இழந்துபோக ஏதுவுண்டாகும். எனவே, இச்சபாவம் சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டும்.

கர்த்தராகிய இயேசுவின் வருகையில் சமாதானத்தோடே அவர் சந்நிதியில் காணப்பட நாம் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும் என்பதை சமாதானபலி வெளிப்படுத்துகிறது.

பாடம் 6

பாவநிவாரணபலி

லேவி. அதி. 4

1. நாம் அவருக்குள் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு பாவமறியாத கிறிஸ்து நமக்காகப் பாவ நிவாரண பலியானதை பாவநிவாரணபலி குறிக்கிறது (II கொரி. 5:21). இத்தேவநீதி பாவம் அறியாத தன்மையாகும்.

2. பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்டதன் பின்பு, தேவனுடைய பிள்ளைகள் மனப்பூர்வமாய்ப் பாவஞ்செய்கிறதில்லை. அப்படிப்பட்ட பாவங்களுக்கு நிவாரணமில்லை (எபி. 10:26, 27) தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் அறியாமையினால்

செய்த பாவங்களுக்காகவும், சிந்தனை மண்டலத்தை மேற்கொள்ளும் பாவங்களுக்காகவும் (கொலோ. 3:5), தங்கள் பழக்கவழக்கங்களில் (ரோமர் 8:13) செய்யும் பாவங்களுக்காகவும் பாவநிவிர்த்தி செய்யும்படி பாவநிவாரண பலி செலுத்தப்படுகிறது.

3. பலிப் பொருட்கள்:

(i) ஒரு ஆசாரியன் பாவம் செய்தால் அவன் பழுதற்ற ஒரு இளங்காளையைக் கொண்டு வர வேண்டும் (லேவி. 4:3)

(ii) சபையார் பாவம் செய்தாலும், ஒரு இளங்காளை கொண்டு வரப்பட வேண்டும் (லேவி. 4:13, 14).

(iii) ஒரு பிரபு பாவம் செய்தால், பழுதற்ற இளம் வெள்ளாட்டுக் கடாவைக் கொண்டு வர வேண்டும் (லேவி. 4:22, 23).

(iv) சாதாரண ஜனங்களில் ஒருவன் பாவம் செய்தால், அவன் வெள்ளாடுகளில் பழுதற்ற ஒரு பெண்குட்டியைக் கொண்டு வர வேண்டும் (லேவி. 4:27, 28).

4. அவர்கள் கொண்டு வரும் பலிப்பொருட்களின் மூலம், ஒரு ஆசாரியனுடைய பாவம் முழுச் சபையின் பாவத்திற்கும் சமமாயிருக்கிறது என நாம் அறியலாம்.

5. ஆசாரியன், சபையார் இவர்களின் பாவத்தினால் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் மூன்று இடங்கள் தீட்டப்படுகின்றன (லேவி. 4:6, 7, 17, 18) : (i) திரைச்சீலை (ii) தூப பீடம் (iii) வெண்கல பலிபீடம்.

(i) திரைச்சீலை: இது கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையைக் குறிக்கிறது. ஒரு ஆசாரியன் அல்லது சபையார் பாவஞ் செய்தால் சபை பரிசுத்தக் குலைச்சலாகிறது. காளையின் இரத்தம் திரைக்கு எதிரே ஏழுதரம் தெளிக்கப்படுகிறது (லேவி. 4:17). சபையானது, பரிசுத்தத்தின் பூரண நிலைக்குக் கொண்டு வரப்படுமளவும் இரத்தத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டும் (எபி. 10:19, 20).

(ii) தூபபீடம்: தூபபீடம் நன்றியுள்ள இருதயத்தையும், ஒருவர் ஜெபத்தில் தன் ஜீவனை ஊற்றும் அனுபவத்தையும் காண்பிக்கிறது. ஒரு மனுஷனுடைய பாவத்தினால் நன்றியுள்ள இருதயமும், ஜெப ஜீவியமும் சபையில் நஷ்டமடைகிறது. தூபபீடத்தின் கொம்புகள், அப்படிப்பட்ட நன்றியுள்ள ஜீவியத்தினாலும் ஜெப ஜீவியத்தினாலும் நாம் பெற்றுக் கொள்கும் 'பெலனை'க் காட்டுகிறது. தூபபீடத்தின் கொம்புகளின் மேல் இரத்தம் பூசப்படுதல் (லேவி. 4:7). பரிசுத்தமாக்குதலின் மூலம் தன் வல்லமையை மறுபடியும் பெற்றுக்கொள்வதைக்காட்டுகிறது.

(iii) வெண்கல பலிபீடம்: பரிசுத்தாவினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு தேவனுக்குப் பிரியமான பலியாக வேண்டிய புறஜாதியாராகிய பலி (சபை), பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற ஒருவனுடைய பாவத்தினால் தீட்டுப்படுகிறது. மிருகத்தின் இரத்தம் முழுவதும் பலிபீடத்தின் அடியிலேயே ஊற்றப்பட்டு செலவழிக்கப்படுவது போல (லேவி. 4:18), சபையானது ஆதி நிலவரத்திற்குத் திரும்பவும் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமேயானால், அக்கிரமம் சுமக்கும் பரிசுத்தவான்கள் தங்கள் இரத்தம் முழுவதையும் செலவழிக்க வேண்டும்.

6. காளையில் தகனிக்கப்பட வேண்டிய பாகங்கள் - சமாதான பலியில் தகனிக்கப்படும் உள் அவயவங்களை போலவே ஆகும் (லேவி. 4:8-10).

(i) குடல்களை மூடிய கொழுப்பு

- (ii) அவைகள் மேலிருக்கிற கொழுப்பு
- (iii) இரண்டு குண்டிக்காய்கள்
- (iv) அவைகள் மேல் சிறு குடல்களினிடத்தில் இருக்கும் கொழுப்பு
- (v) குண்டிக்காய்களோஆடகூடக் கல்லீரலின் மேல் இருக்கும் ஜவ்வு.

ஆவி ஆத்துமா சரீரம் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் காண்பிக்கும்படியாக காளையின் உள் அவயவங்களும் சரீரமும் சுட்டெரிக்கப்படுகின்றன.

காளையின் சரீரமும் அதன் தோலும், மீதியான சகலமும் பாளயத்திற்குப் புறம்பே சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது (லேவி. 4:11, 12). கிறிஸ்துவுடன் நிந்தைகளையும் பாடுகளையும் அனுபவிப்பதைக் காட்டுகிறது (எபி. 13:12, 13).

7. இப்பலி மகா பரிசுத்தமானது (லேவி. 6:17).

பாடம் 7

குற்றநிவாரண பலி

லேவி. 5 ; 7:1-7

1. குற்றநிவாரணபலி என்பது ஒரு மனிதன் அறியாமையினால் செய்த ஒரு காரியத்தைப் பின்பு தன் அறிவின் வளர்ச்சியினால் குற்றம் என்று உணர்ந்துகொண்டால், அதற்காகச் செலுத்தப்படும் பலியாகும். ஆங்கிலத்தில் இது Trespass Offering என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. 'Trespass' என்ற வார்த்தையின் பொருள், 'எல்லையை மீறுதல்' என்பதாகும். (உ-ம்) மிரியாம், ஆரோன் (எண். 12:1,2) தாவீது (II சாமு. 24:1-10). இது, பரிசுத்தவான்கள் தங்களுடைய எல்லைக்குள் தங்கியிராமல் அதற்கு மீறிப் போய்க் கிரியை செய்வதால் ஏற்படும் பாவமாகும்.

2. புதிய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்கள் எவ்விதம் ஜீவிக்க வேண்டும் என்பதைப் பழைய ஏற்பாட்டில் நாம் நிழலாட்டமாய் பார்க்கிறோம். பாளயம் புறப்படும்போது, ஆரோனும் அவன் குமாரரும் வந்து மறைவின் திரைச்சீலையை இறக்கி, அதினாலேயே சாட்சியின் பெட்டியை மூட வேண்டும். அப்படியே அவர்கள் ஆராதனைக்குரிய சகல பணிமுட்டுகளையும் மூடித் தீர்த்தபின்னர் கோகாத் புத்திரர் வந்து அவற்றைச் சுமக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அவைகள் மூடப்படும்போது கோகாத் புத்திரர் வந்து பார்த்தால், அது ஒரு மீறுதல் அல்லது குற்றமாகும் (எண். 4 : 5, 15, 20). அதுபோலவே, புதிய ஏற்பாட்டில் அவரவர் அழைக்கப்பட்ட நிலவரத்திலே தங்கள் ஊழியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

3. ஆடு, எப்போதும் மந்தையைப் பின் செல்லும் இயல்புடையது. அதுபோலவே, நாழுங்கூட கூட்டத்தோடு சேர்ந்துகொள்வதாலும் மற்றவர்களுடைய பாவங்களில் அறியாமையினால் சிக்குண்டு போவதாலும் மீறுதலுக்குட்படக் கூடியவர்களாயிருக்கிறோம். நாம் இவ்விதம் ஆடுகளைப் போல வழிதப்பித் திரியக்கூடியவர்களாகலாம். இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்கள் அனைத்தும் நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்தும்படியாக குற்ற நிவாரண பலியான இயேசுவின் மீது சுமத்தப்பட்டன (ஏசாயா 53:6). ஒருவன் இவ்வித குற்றங்களை அறிக்கை செய்து, தன்னைத்தானே சுத்திகரித்து, தன் சொந்த ஜீவியத்தைப் பாதுகாத்துக்

கொள்வதால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசிக்கத் தகுதியுள்ளவனாக்கப்படுகிறான். இப்பலி மகா பரிசுத்தமானது. (லேவி. 7:1).

4. லேவியராகமம் 5:1-4-இல் எந்தெந்தக் குற்றங்களுக்காக இப்பலி செலுத்தப்பட்டது என நாம் வாசிக்கிறோம்.

5. பலிப்பொருட்கள்:

பாவம் ஒரே அளவாயிருந்தாலும், செலுத்தப்பட வேண்டிய பலி, அவனவனுடைய திராணிக்குத் தக்கதாய் கீழ்க்கண்டவாறு இருக்க வேண்டும் (லேவி. 5:6-10).

(i) ஆடுகளிலாவது, வெள்ளாடுகளிலாவது, ஒரு பெண்குட்டி;

(ii) இரண்டு காட்டுப் புறாக்கள் அல்லது இரண்டு புறாக்குஞ்சுகள்;

(iii) ஒரு எப்பா அளவான மெல்லிய மாவில் பத்தில் ஒரு பங்கு.

6. நாம் ஏற்கனவே கண்டதுபோல, இப்பலி மகா பரிசுத்தமானது (லேவி. 7:1).

பாடம் 8

கால நியமங்கள் (Dispensations - யுகங்கள்)

(பகுதி I)

கால நியமம் என்பது, தேவன் தம்முடைய ஜனங்களுடன் ஒரு குறிப்பிட்ட நியமம் அல்லது பிரமாணத்தின் மூலம் இடைபட்டு, அவர்களை அந்த நியமத்தினால் நியாயந்தீர்க்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறை ஆகும்.. அந்தந்தக் காலத்திலிருந்து ஜனங்கள், அந்தந்தக் காலத்திலுள்ள நியமத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டியதிருந்தது. விசுவாசத்தினாலே நாம் உலகங்கள் தேவனுடைய வார்த்தையினால் உண்டாக்கப்பட்டதென்று அறிந்திருக்கிறோம் (எபி. 11:3). புதிய ஏற்பாட்டில் அநேக இடங்களில் 'உலகங்கள்' என்ற வார்த்தையை நாம் காண்கிறோம். மத்தேயு 28:20-இல், 'உலகம்' எனக் கூறப்பட்டிருப்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் முடிவைக் காட்டுகிறது.

ஆவிக்குரியவற்றை ஆவிக்கேற்ற பிரகாரம் ஆராய்ந்து நிதானிக்க வேண்டும் (I கொரி. 2:14). வித்தியாசமான காலங்களில் தேவன் வித்தியாச விதங்களில் கிரியை செய்தார்.

I. தூதர்களின் கால நியமம்:

மனுஷனை உண்டாக்கும் முன் தேவன், தூதர்களை உண்டாக்கினார் (யோபு 38:4-7).

1. தூதர்கள் தங்களுக்குரிய பூரணத்தில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆதலால் அவர்கள் பூரணத்தைப் படிப்படியாகப் பெற வேண்டிய அவசியமில்லாதிருந்தது. (எசே. 28:14, 15).

2. தூதர்கள் பலத்த சவுரியவான்களாய் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். (சங். 103:20). ஒரே இரவில் 1,85,000 அசீரியர்களை ஒரே தூதன் சங்கரித்தான் (II இராஜா. 19:35).

3. தூதர்கள் ஞானத்தால் நிறைந்திருந்தார்கள் (எசே. 28:12).
4. தூதர்கள் பூரண அழகுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்; விலையேறப்பெற்ற கற்களினால் மூடப்பட்டிருந்தார்கள். (எசே. 28:12, 13). ஒரே தூதனுடைய மகிமையினால் பூமி பிரகாசமாயிற்று (வெளி. 18:1).
5. தூதர்களுக்கு சுயாதீன சித்தம் இருந்தது (ஏசாயா 14:13, 14).
6. தூதர்கள் இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களினிமித்தம் ஊழியஞ் செய்யும் பணிவிடை ஆவிகளாயிருக்கும்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்டனர் (எபி. 1:14).

தேவதூதர்கள் அரசாட்சியில் நான்கு வகுப்புகள் உள்ளன:

- (i) சிங்காசனங்கள் (ii) கர்த்தத்துவங்கள் (iii) துரைத்தனங்கள் (iv) அதிகாரங்கள் (கொலோ. 1:16 ; எபே. 1:20).

தூதர்களுக்கு ஒரு சோதனைக் காலம் இருந்தது. அதிலே உண்மையாயிருந்தது ஜெயம் பெற்றவர்கள் பரிசுத்த தூதர்களாக இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களோ சோதனையில் விழுந்து பிசாசாகவும், அவன் சேனைகளாகவும் மாறிவிட்டார்கள் (ஏசாயா 14:12-15 ; ஏசா 28:12 - 17 ; II பேதுரு 2:4).

தூதர்களின் விழுகையினால் பூமி ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாக மாறியது (ஆதி. 1:2). பிசாசுக்காகவும் அவனுடைய தூதர்களுக்காகவும் நித்திய அக்கினி ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது (மத். 25:41).

II. அறியாமையின் கால நியமம்:

தூதர்களின் விழுகையினால் ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாகியிருந்த இந்தப் பூமியை தேவன் சீர்ப்படுத்திப் புதுப்பிப்பதைக் குறித்து ஆதியாகமம் அதி. 1, 2-இல் நாம் காண்கிறோம். ஆறாம் நாளில் தேவனுடைய சாயலின்படியும், ரூபத்தின்படியும் மனுஷன் உண்டாக்கப்பட்டான். அவனுக்குண்டாயிருந்த ஏழு ஆசீர்வாதங்கள்:

1. நித்திய ஜீவன் - மனிதன் ஜீவ விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்து ஜீவனிலே வளர வேண்டும்.
2. தேவ சாயல் - தேவன் தமது அன்பின் சாயலாக மனுஷனை உண்டாக்கினார் (ஆரி. 1:26, 27).
3. தேவனோடுள்ள ஐக்கியம் - பகலில் குளிர்ச்சியான நேரத்தில் தேவன் தோட்டத்தில் உலாவினார் (ஆதி. 3:8). மனுஷன் தேவனோடு ஐக்கியமுடையவனாய் இருந்தான்.
4. ஆளுகை - தேவன் மனுஷனிடம் சகலவற்றையும் ஆளுகை செய்யும்படி சொன்னார் (ஆதி. 1 : 26, 28).
5. தேவமகிமை - மனுஷனை தேவ மகிமை மூடியிருந்ததால் அவன் நிர்வாணியிருந்தும் வெட்கப்படாதிருந்தான் (ஆதி. 2:25).
6. அறியாமை - அவனுக்கு வியாதியோ பெலவீனமோ வயோதிபமோ மரணமோ இல்லாதிருந்தது.

7. சுதந்தரம் - எல்லாம் மனுஷனுக்குச் சுதந்தரமாக கையளிக்கப்பட்டது (ஆதி. 1:28).

மனுஷன் ஜீவ விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்து தேவனுடைய பூரணத்திற்கு வளரவேண்டுமென்று தேவன் விரும்பினார். அதற்குப் பதிலாக அவன், தேவனால் விலக்கப்பட்ட விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்து ஆவிக்குதிய மரணத்தை அடைந்தான். அவன், தான் பெற்றிருந்த எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் இழந்தான்.

III. மனச்சாட்சியின் கால நியமம்:

மனுஷன் விழுந்தது முதல் மோசே வரையுள்ள காலம். மனச்சாட்சியின் கால நியமமாகும். அக்காலத்தில் மனச்சாட்சி சாட்சியிட்டு, குற்றமுண்டு குற்றமில்லையென்று அவர்களுடைய சிந்தனைகள் ஒன்றையொன்று தீர்ப்புச் செய்தது (ரோமர் 2:15).

ஆபேல், ஏனோக்கு, நோவா, ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, யோசேப்பு ஆகிய நீதிமான்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியின்படியே ஜீவித்தார்கள். அவர்கள்ள்ள மனச்சாட்சியே அவர்களுக்குப் பிரமாணமாயிருந்தது. மனுஷன் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய்த் துணிகரமாய்ப் பாவஞ் செய்தபடியால் அவனைப் பாவமும் மரணமும் ஆண்டுகொண்டன (ரோமர் 5:12, 14).

IV. நியாயப்பிரமாண கால நியமம்:

இது, மோசே முதல் யோவான்ஸ்நானன் வரையுள்ள காலம் (லூக்கா 16:16). இந்தக் காலத்தில் மனுஷன் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, நீதிமான், அநீதியுள்ளவன் என்று தீர்க்கப்பட்டான். மனுஷனுடைய இருதயக்கடினத்தினிமித்தம் நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டது (மத். 19:8). நியாயப்பிரமாணம் அக்கிரமக்காரருக்கும் அடங்காதவர்களுக்கும் விதிக்கப்பட்டிருந்தது (I தீமோ. 1:9-11). இது இஸ்ரவேலருக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டது (உபா. 4:8). கற்பனை வந்தபோது பாவம் உயிர்கொண்டது (ரோமர் 7:9). எந்த மனுஷனும் நியாயப்பிரமாணத்தினால் பூரணமாக்கப்படவில்லை (எபி. 7:19). ஆபிரகாமின் சந்ததியாகிய கிறிஸ்து வெளிப்படுமட்டும் இது அருளப்பட்டிருந்தது (கலா. 3:18, 19). கிறிஸ்து நியாயப்பிரமாணத்தின் முடிவாயிருக்கிறார் (ரோமர் 10:4).

பாடம் 9

கால நியமங்கள் (யுகங்கள்)

(பகுதி II)

V. இடைக்கால நியமம்:

இது, யோவான்ஸ்நானன் காலம் முதல் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது வரையுள்ள காலம். இந்த காலத்தில்தான் இயேசு பிறந்து, ஜீவித்து, மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டு உயிர்த்தெழுந்தார். இக்காலத்தில் ஒருபுறம் பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணமும், மறுபுறம் புதிய ஏற்பாட்டுப் பிரமாணமும் போதிக்கப்பட்டன. பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியும் அடிக்கப்பட்டது; நம்முடைய பஸ்காவாகிய இயேசுவும் அடிக்கப்பட்டார். விருத்தசேதனமும் இருந்தது; மறுபுறம் ஜனங்கள் மனந்திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆசாரியர் தொட்டியில் கை கால்களைக் கழுவினர்; மறுபுறம் ஞானஸ்நானமும் கொடுக்கப்பட்டது. பலிகள் செலுத்தப்பட்டன; இயேசுகிறிஸ்துவும் பலியானார். ஓய்வுநாள் ஆசரிக்கப்பட்டது; ஜனங்கள் ஆவிக்குரிய இளைப்பாறுதலையும் ஓரளவில் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

VI. கிருபையின் கால நியமம்:

இது, பரிசுத்த ஆவியானவர் ஊற்றப்பட்டு சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து, கர்த்தராகிய இயேசுவின் இரகசிய வருகை வரையுள்ள காலம். நாம் இப்போது இந்தக் காலத்தில் ஜீவிக்கிறோம்.

பரிசுத்த ஆவி முதலாவது வந்து இறங்கினதை அப்போஸ்தலர் 2:1-4- இல் நாம் காண்கிறோம். அன்றுதான் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபை உருவானது (I கொரி. 12:13). எல்லோரும் மனந்திரும்ப வேண்டும் (அப். 17:30; I தீமோ. 2:4), சகல ஜாதிகளும் சீஷராகி ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் (மத். 28:19), மாம்சமான யாவர்மேலும் பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்பட வேண்டும் (யோவேல் 2:28, 29; அப். 2:17), புறஜாதிகள் சுவிஷேத்தினால் பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலமாக ஒரே சரீரத்திற்குள்ளானவர்களாக வேண்டும் (எபே. 3:3; I கொரி. 12:13). பரிசுத்தாவியைப் பெற்றவர்கள் அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்திலும் அந்நியோந்நியத்திலும் உறுதியாய்த் தரித்திருக்க வேண்டும் (அப். 2:42), சபை கிறிஸ்துவின் பூரணத்தை அடைய வேண்டும் (கொலோ. 1:28) என்பவைகள் இக்காலத்தைப்பற்றிய நியமங்களில் சிலவாகும்.

சபையானது கிறிஸ்துவின் நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்க பூரண புருஷராகும்படி, தேவன், சபையில் எட்டு ஊழியங்களையும் (I கொரி. 12:28), ஐந்து உத்தியோகங்களையும் (எபே. 4:13), அவர்கள் மூலம் ஆழமான உபதேசங்களையும், சபையின் பக்திவிருத்திக்காக ஆவிக்குரிய ஒன்பது வரங்களையும் (I கொரி. 12:7-10) ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இவைகளின் மூலமாக ஜெயங்கொண்ட சபை, சிங்காசனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் (வெளி. 12:1-5).

VII. உபத்திரவ கால நியமம் (வெளி. 6; 7:9-17; 12:6-17; 13; 14:6-16):

இயேசுவின் இரகசிய வருகையில் 'ஆண் பிள்ளை' அல்லது பூரணமாக்கப்பட்ட சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதோடு கிருபையின் காலம் முடிவடைகிறது. பிசாசும் அவனது தூதர்களும் பூமிக்குத் தள்ளப்படுவார்கள் (வெளி. 12:5-9).

அதன் பின்பு, பிசாசு தன்னுடைய சிங்காசனத்தையும் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் ஒரு மனிதனுக்குக் (அந்திக்கிறிஸ்து) கொடுத்து (வெளி. 13:1, 2), 'ஸ்திரீக்கு' அதாவது சபையில் கைவிடப்பட்டவர்களுக்கு, அந்திக்கிறிஸ்துவின் மூலமாய் உபத்திரவங்களை உண்டாக்குவான் (வெளி. 12:13). இதுவே உபத்திரவகால யுகத்தின் ஆரம்பமாகும். இது மூன்றரை வருட காலம் நீடிக்கும் (வெளி. 12:6, 14). மிருகத்தின் (அந்திக்கிறிஸ்துவின்) முத்திரையைத் தரித்துக்கொள்ள மறுக்கிறவர்கள் வாங்கவும் விற்கவும் கூடாது. அதன் சொருபத்தை வணங்காதவர்கள் கொலை செய்யப்படுவார்கள் (வெளி. 13:15). இச்சமயத்தில் சபையில் கைவிடப்பட்டவர்களின் மத்தியில் அநேகர் இரத்தசாட்சிகளாக மரிப்பார்கள். ஏனென்றால் அக்காலத்தில் இரத்தசாட்சிகளாக மரிப்பது மாத்திரமே, அவர்கள் இரட்சிப்பிற்கு ஒரே வழியாக இருக்கும்.

அந்திக்கிறிஸ்து யூதரோடு எப்படியும் ஒரு கள்ளத்தனமான உடன்படிக்கைபண்ணி, எருசலேமில், அவர்களுடைய தேவாலயம் திரும்பக் கட்டப்பட உதவி செய்வான் (தானி. 9:25). யூதர்கள், இவன்தான் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியா என்று எண்ணுவார்கள். முதல் மூன்றரை வருடத்தின் முடிவில், அவன் தேவாலயத்தில் நுழைந்து தேவன் போல் உட்கார்ந்து தன்னைத் தேவனென்று காண்பிப்பான் (II தெச. 2:4). பின்பு அவன் தேவாலயத்தை தீட்டுப்படுத்தி, பலியையும் காணிக்கையையும் ஒழியப்பண்ணுவான் (தானி. 9:27; மத். 24:15). இதனால் யூதர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையை முறித்துப்போட்டு அவனை எதிர்ப்பார்கள்.

அப்போது இயேசு வானத்தின் மேகங்கள் மேல் தோன்றி, இந்த உபத்திரவ காலத்தின் இரத்தசாட்சிகளைச் சேர்க்கும்படி, தமது தூதர்களை அனுப்புவார். இது உபத்திரவ கால நியமத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது (மத். 24:29-31).

VIII. மகா உபத்திரவ கால நியமம் (வெளி. 7:1-8; 8; 9; 10; 11:1-4; 16):

இக்காலத்தின் ஆரம்பத்தில், உபத்திரவ கால இரத்தசாட்சிகளைச் சேர்க்கும்படியாக மனுஷகுமாரன் மேகங்கள் மேல் வருவதை யூதர்கள் கண்டு, அவர்தான் தாங்கள் குத்தினவர் என்று அடையாளங் கண்டு, சகல கோத்திரத்தாரும் புலம்புவார்கள் (மத். 24:30). அவர் அவர்கள்மேல் கிருபையின் ஆவியையும், விண்ணப்பங்களின் ஆவியையும் ஊற்றுவார் (சக. 12:10). இக்காலத்தில் யூதர்கள் அந்திக்கிறிஸ்துவோடு தாங்கள் செய்திருந்த உடன்படிக்கையை முறித்துப்போடுவதால், அவர்களை அவன் உபத்திரவப்படுத்த ஆரம்பிப்பான்.

ஏனோக்கும் எலியாவும் இக்காலத்தில் வந்து யூதர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்து, அந்திக்கிறிஸ்துவினால் கொல்லப்பட்டு, தேவனால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு, பரலோகம் செல்வார்கள் (வெளி. 11:3-12). தேவன் 1,44,000 யூதர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக முத்திரை போடுவார் (வெளி. 7:3-8). தேவ கோபாக்கினை பூமியின் மீது ஊற்றப்படும். உலகமுண்டானது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும், இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உபத்திரவம் உண்டாகும் (மத். 24:21). மகா உபத்திரவ காலத்தின் முடிவில் இயேசு பகிரங்கமாக வருவார் (சக. 14:4, 5; யூதா 14, 15).

அர்மகெதோன் யுத்தம் (வெளி. 16:16; 19:17-21):

அர்மகெதோன் என்னுமிடத்தில் இந்த யுத்தம் நடைபெறும். கிறிஸ்துவும் அவருடைய பரிசுத்தவான்களும், அந்திக்கிறிஸ்துவின் சேனைகளை ஜெயித்து அவர்களை அழிப்பார்கள். மிருகமும் (அந்திக்கிறிஸ்துவும்) கள்ளத்தீர்க்கதரிசியும் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்படுவார்கள் (வெளி. 19:20). சாத்தான் ஆயிரம் வருஷம் கட்டப்பட்டு அகாதமான பாதாளத்தில் வைக்கப்படுவான் (வெளி. 20:1, 2). இயேசுவும் பரிசுத்தவான்களும் இப்பூமியில் ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சி செய்வார்கள் (வெளி. 20:4).

பாடம் 10

கால நியமங்கள் (யுகங்கள்)

(பகுதி III)

IX. ஆயிர வருஷ அரசாட்சி:

ஆயிர வருஷ அரசாட்சியின்போது இப்பூமியின் இராஜ்யங்களெல்லாம் கர்த்தருக்கும் அவருடைய கிறிஸ்துவுக்குமுரிய இராஜ்யங்களாக மாறும் (வெளி. 11:15). இயேசுவும் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவர்களாகிய எல்லாப் பரிசுத்தவான்களும் இரத்தசாட்சிகளும் இதே பூமியில் ஆயிரம் வருஷம் அரசாட்சி செய்வார்கள் (தானி. 7:14, 18, 27; வெளி 20:4-6).

மனுஷன் ஏதேன் தோட்டத்தில் இழந்துபோன ஆளுகையையும் ஆசீர்வாதங்களையும், இந்த ஆயிர வருஷ அரசாட்சியில் பெற்றுக்கொள்வான். ஆயிர வருஷ அரசாட்சியில் இந்தப் பூமியும், இந்த வானமும் புதுப்பிக்கப்படுவதால் அவை ஏதேனின் சீரைத் திரும்பவும் பெற்றுக்கொள்ளும்.

இக்காலத்தில் இயேசு இராஜாதி இராஜாவாகவும், முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவர்கள் (மணவாட்டி சபை, உபத்திரவகாலத்து இரத்தசாட்சிகள், பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்கள், பொதுவான இரத்தசாட்சிகள்) இப்பூமியில் எங்கும் பிரபுக்களாகவும், ஆசாரியர்களாகவும் இருப்பார்கள் (சங். 45:16; ஏசாயா 32:1; தானி. 7:21-27; வெளி. 5:10; 20:4-6).

இக்காலத்தில் எருசலேம் தலைநகராகவும், பூமியிலே புகழ்ச்சியாகவும் விளங்கும் (மத். 5:35; ஏசாயா 62:7; எரே. 3:17; சக. 6:13). சீயோனிலிருந்து வேதமும் எருசலேமிலிருந்து கர்த்தரின் வசனமும் வெளிப்படும் (ஏசாயா 2:3; மீகா 4:2).

இந்த இராஜ்யத்தின் தன்மைகள்:

1. நீதியுள்ள இராஜ்யம்: இயேசுவும் பரிசுத்தவான்களும் ஆட்சி செய்வதால் இந்த இராஜ்யத்தில் அநீதி காணப்படாமல் எல்லா இடங்களிலும் நியாயமும் நீதியும் உண்டாயிருக்கும் (ஏசாயா 11:4, 5; எரே. 23:5, 6; 33:15). பாவத்துக்குக் காரணமாகிய சாத்தான் இக்காலத்தில் கட்டப்பட்டு ஆயிரம் வருடங்களுக்குப் பாதாளத்தில் தள்ளி அடைக்கப்பட்டிருப்பான்; எனவே, இக்காலத்தில் பாவிகள் இருந்தாலுங்கூட அவர்கள் பாவஞ் செய்யத் தூண்டப்படாமல் இருப்பார்கள்.

2. சமாதான இராஜ்யம்: சமாதானத்தின் பிரபுவாகிய இயேசுகிறிஸ்து, இராஜாதி இராஜாவாக இருப்பதால் முழு உலகமும் சமாதானத்தினால் நிறைந்திருக்கும் (சக. 6:13).

(i) மனுஷனுக்கும் மனுஷனுக்குமிடையே இருக்கும் சத்துருத்துவம் நீங்கிப்போகும். யுத்த ஆயுதங்களெல்லாம் விவசாய அபிவிருத்திக்கான ஆயுதங்களாக மாற்றப்படும் (ஏசாயா 2:4; மீகா 4:3; சக. 9:10).

(ii) மனுஷனுக்கும் மிருகத்துக்குமிடையேயுள்ள சத்துருத்துவம் நீங்கிப் போகும் (ஏசாயா 11:8).

(iii) மிருகத்துக்கும் மிருகத்துக்குமிடையேயுள்ள சத்துருத்துவம் நீங்கிப் போகும் (ஏசாயா 11:6, 7; 65:25).

3. சாபம் இல்லாத இராஜ்யம்: மனுஷனுடைய பாவத்தின் நிமித்தமாக இப்பூமியும் சர்வ சிருஷ்டியும் சாபத்திற்குட்பட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆயிர வருஷ அரசாட்சியில் சாத்தான் கட்டப்பட்டிருப்பதால் மனுஷன் உட்பட சகல சிருஷ்டியும் சாபத்தினின்று விடுதலையடைந்து மகிமையான சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக் களிகூரும் (ஏசாயா 55:12, 13; ரோமர் 8:19-21).

4. செழிப்புள்ள இராஜ்யம்: ஆயிர வருட அரசாட்சியில் இப்போதுள்ள பசி, பட்டினி, தாகம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், வியாதிகள் போன்றவை இராமல், எல்லாம் செழிப்பாக, ஆரோக்கியமாக, ஏராளமாக, தாராளமாக இருக்கும் (ஏசாயா 33:24; 35).

5. ஜனங்கள் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர்களாக வசிக்கும் இராஜ்யம்: விருட்சத்தின் நாட்களைப் போல இக்காலத்தில் மனுஷர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர்களாக வாழுவார்கள் (ஏசாயா 65:20-22). மனுஷனுடைய சுக வாழ்வுக்கு ஏற்றவாறு சீதோஷண நிலை இருக்கும் (ஏசாயா 4:6).

6. கர்த்தரை அறிகிற அறிவினால் நிறைந்த இராஜ்யம் (ஏசாயா 11:9; ஆப. 2:14): இக்காலத்தில் உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களும் இயேசுவை வணங்கி சேவிப்பார்கள்; அவரைத் தொழுதுகொள்ள எருசலேமுக்குப் போவார்கள் (சக. 14:16).

கோகு மாகோகு யுத்தம் (வெளி. 20:7, 8):

ஆயிரம் வருடம் முடியும்போது சாத்தான் தன் காவலிலிருந்து விடுதலையாகி, பூமியெங்கும் உள்ளதான மனுஷரைத் தன்னோடு கூட்டிக் கொண்டு தேவனுக்கும் பரிசுத்தவான்களுக்கும் விரோதமாக யுத்தம் பண்ணும்படியாகப் புறப்படுவான். இந்த

யுத்தத்தில் இயேசுவும் அவருடைய பரிசுத்தவான்களும் ஜெயம் பெறுவார்கள். ஜனங்களை மோசம் போக்கினதான பிசாசானவன் அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடலிலே தள்ளப்படுவான். இதுவே கடைசி யுத்தம்.

பெரிய வெள்ளைச் சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பு (வெளி. 20:11-13):

சாத்தான் அக்கினிக் கடலிலே தள்ளப்பட்ட பின்பு இந்த வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போகும். தேவன் தம்முடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார். அப்பொழுது மரித்தோராகிய சிறியோரும் பெரியோரும் அவருக்கு முன்பாக வருவார்கள்; புஸ்தகங்கள் திறக்கப்படும். நீதிமான்கள், புதிய பூமியையும், துன்மார்க்கர் அக்கினிக்கடலையும் அடையும்படி தேவன் நியாயந்தீர்ப்பார். இதன் பின்பு நித்தியம் ஆரம்பமாகும்..

பாடம் 11

கால நியமங்கள் (யுகங்கள்)

(பகுதி IV)

X. நித்தியம்:

இது, தேவனும் தேவஜனங்களும் நித்தியமாய் ஒருமித்து வாசஞ்செய்யும் கால நியமமாகும் (II பேதுரு 3:12, 13; வெளி. 14:1-5; 21:1, 2); பிசாகம் அவனுடைய தூதர்களும் நித்திய ஆக்கினையை அடைவார்கள் (தூனி. 12:2; மத். 25:41; வெளி. 20:10, 15).

1. நீதிமான்களின் நித்திய வாசஸ்தலங்கள் பின்வருமாறு:

(i) **புதிய பூமி:** எல்லாக் கால நியமங்களுக்கும் உட்பட்டவர்களில் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் இங்கே இருப்பார்கள் (வெளி. 21:24).

(ii) **புதிய வானம்:** பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்களும், பொதுவான இரத்த சாட்சிகளும், உபத்திரவ காலத்து இரத்த சாட்சிகளும் இங்கே இருப்பார்கள் (வெளி. 7:9-15; 11:18, 19).

(iii) **புதிய எருசலேம்:** இது, மணவாட்டி இருக்குமிடமாகும் (வெளி. 21:9, 10). அதாவது, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் பெயரெழுதப்பட்டு (வெளி. 21:27), கிறிஸ்துவின் நிறைவான வளர்ச்சியை அடைந்து (எபே. 4:11-13), சிங்காசனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் (வெளி. 12:1-5) இங்கு இருப்பார்கள்.

(iv) **சீயோன்:** புதிய எருசலேமிலுள்ள உன்னத இடம் - தேவன் வாசஞ் செய்யுமிடம் (சங். 132:13, 14). தேவனுடைய இராஜ்யத்தினிமித்தம் தங்களை அண்ணகர்களாக்கிக் கொண்ட பிரதிஷ்டையும், தியாகமும், உண்மையுமுள்ள ஊழியர்களுக்குரிய இடமும் இதுவே (ஏசாயா 56:4, 5; மத். 19:12; வெளி. 14:1-5).

2. பிசாகம் அவனுடைய தூதர்களும், பிசாசின் பிள்ளைகளும் வாசஞ் செய்யுமிடம்:

அக்கினிக் கடல்: இது பிசாகக்காகவும் அவனுடைய தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிற இடமாகும் (மத் 25:41). இவ்விடம் இரண்டாம் மரணமாகிய அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற கடல் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது (வெளி. 21:8). அங்கே அக்கினி அவியாமலும், அவர்கள் புழு சாவாமலும் இருக்கும் (மாற்கு 9:44-48).

அந்திகிறிஸ்து, கள்ளத்தீர்க்கதரிசி, சாத்தான் ஆகியோர் இந்த அக்கினிக் கடலில் தள்ளப்படுவார்கள். அவர்கள் சதாகாலமும் வாதிக்கப்படுவார்கள் (வெளி. 19:20; 20:10).

அக்கினிக் கடலில் பங்கடைபவர்கள், பூமியின் தாழ்விடங்களாகிய (i) அகாதமான பாதாளம் (ii) பாதாளம் (iii) புறம்பான இருள் என்னும் மூன்று இடங்களிலிருந்து வருபவர்களாவர்.

(i) அகாதமான பாதாளம் (Abusus / Abyss / Bottomless Pit) (ஏசாயா 14:12-15; வெளி. 9:1-11; 20:1-3):

விழுந்துபோன லூசிபராகிய அதிகாலையின் மகனாகிய விடிவெள்ளியும், விழுந்துபோன அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கேருபும், சாத்தானின் சகல சேனையும் இங்கு இருப்பார்கள். சாத்தான் ஆயிர வருட அரசாட்சியின்போது கட்டப்பட்டு, அந்த ஆயிரம் வருடங்கள் முடியும் வரை இந்தப் பாதாளக் குழியில் தள்ளப்படுவான் (வெளி. 20:2).

(ii) பாதாளம் (நரகம் / Hell / Hades / sheol / Grave):

(a) துன்மார்க்கரும், தேவனை மறக்கிற அனைவரும் (சங். 9:17) - வெளிப்படுத்துதல் 21:8-இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கூட்டத்தார், இந்த 'துன்மார்க்கர்' என்னும் பட்டியலுக்குட்படுவர். (b) லூக்கா 16:23, 24 - இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஜசுவரியவான் ஜீவித்ததுபோல, இவ்வுலகத்தின் சிற்றின்பங்கள் அனுபவிப்பதற்காக ஜீவித்தார்கள்.

(iii) புறம்பான இருள் (மரணம் / Tartarus / Outer Darkness):

இது அழகையும் பற்கடிப்பும் உள்ள இடமாகும். பின்வரும் கூட்டத்தார் இதில் பங்கடைவர்.

- a. தங்களுடைய ஆதிமேன்மையைக் காத்துக் கொள்ளாத தூதர்கள் (யூதா 6).
- b. இயேசு சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் என்று விசுவாசியாத யூதர்கள் (இராஜ்யத்தின் புத்திரர்) (மத். 8:12).
- c. கலியாண வஸ்திரம் தரித்திராதவர்கள் - தங்கள் சுயநீதியினாலும் சன்மார்க்கமான கிரியைகளினாலும் தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கப் பிரயாசப்படுபவர்கள் (மத். 22:2, 11-13).
- d. பொல்லாத ஊழியக்காரர் (மத். 24:48-51).
- e. தங்கள் ஜீவியத்திலும் ஊழியத்திலும் மாய்மாலமுடையவர்கள் (மத். 24:51).
- f. தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தாலந்துகளைப் பிரயோஜனப்படுத்தாத, பொல்லாதவர்களும் சோம்பற்காரரும் பிரயோஜனமற்றவர்களுமான ஊழியக்காரர் (மத். 25:15, 24-30).
- g. ஒருதரம் பிரகாசிக்கப்பட்டும் பின் மறுதலித்துப் போன பின்மாற்றக்காரர் (எபி. 6:4-8). இவர்களைக் குறித்து அப். யூதா, மாம்சத்தை அசுசிப்படுத்தும் சொப்பனக்காரர், மகத்துவங்களை தூஷிக்கிறவர்கள். காயின், பிலேயாம் என்பவர்களின் வழியில் நடந்து கோரா எதிர்த்துப் பேசின பாவத்துக்குள்ளானவர்கள், அன்பின் விருந்துகளில் கறைகளாயிருந்து, பயமின்றிக் கூட விருந்துண்டு, தங்களைத் தாங்களே மேய்த்துக் கொள்ளுகிறவர்கள், முறுமுறுக்கிறவர்கள், முறையிடுகிறவர்கள், தங்கள்

இச்சைகளின்படி நடக்கிறவர்கள், இறுமாப்பானவைகளைப் பேசி தற்பொழிவுக்காக முக ஸ்துதி செய்கிறவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார் (யூதா 8-13, 16).

பாவிகளும் பின்மாற்றக்காரரும் மரித்துவுடன் முறையே பாதாளம், புறம்பான இருள் ஆகிய இடங்களில் வேதனை அனுபவிக்கிறார்கள். வெள்ளைச் சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்புக்குப் பின்னர் இவர்கள் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்படுவர். "மரணமும் [புறம்பான இருள்] பாதாளமும் தங்களிலுள்ள மரித்தோரை ஒப்புவித்தன. யாவரும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளின்படியே நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள். அப்பொழுது மரணமும் பாதாளமும் [பின்மாற்றக்காரரும் பாவிகளும்] அக்கினிக் கடலிலே தள்ளப்பட்டன." இவர்களே ஜீவபுத்தகத்தில் பேரெழுதப்பட்டவர்களாகக் காணப்படாத கூட்டத்தார் ஆவர் (வெளி. 20:13-15). வெள்ளைசிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பில் மனுஷகுமாரனுடைய இடதுபக்கத்தில் நிறுத்தப்படும் 'வெள்ளாடுகள்' என்னும் கூட்டத்தில் இவ்விரு சாரரும் உட்படுவர். இவர்கள் உயிர்த்தெழுதலின் ஏழாம் வரிசையாக உயிர்த்தெழுந்து, வெள்ளைச்சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பின்போது நியாயந்தீர்க்கப்பட்டு, நித்திய அக்கினியிலே பங்கடைவர் (மத். 25:32, 41-46). அகாதமான பாதாளத்தில் கட்டிவைக்கப்பட்டிருந்த சாத்தான் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் முடிவில் கொஞ்சக்காலம் விடுதலையாக்கப்படுவான். அவன் கோகு மாகோகு யுத்தத்தின் முடிவிலே பிடிக்கப்பட்டு, வெள்ளைச் சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன்னதாகவே அக்கினிக்கடலில் தள்ளப்படுவான்.

இவ்விதமாக (i) அந்திக்கிறிஸ்துவும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசியும் அர்மகெதோன் யுத்தத்தின் முடிவில் (ஆயிர வருட அரசாட்சிக்கு முன்னதாக) உயிரோடே அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்படுவார்கள். (ii) அதன்பின்னர் மனுஷரை மோசம் போக்கின பிசாசானவன் கோகு மாகோகு யுத்தத்தின் முடிவில் (வெள்ளைச்சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன்னதாக) அக்கினிக் கடலிலே தள்ளப்படுவான். (iii) கடைசியாக, வெள்ளைச்சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்புக்குப் பின்னர் பாவிகளும் பின்மாற்றக்காரரும் (பாதாளம், புறம்பான இருள்) அக்கினிக்கடலில் தள்ளப்படுவர்.

பாடம் 12

பழைய ஏற்பாட்டின் ஊழியம்

1. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எகிப்திலிருந்து கானான் வரை செய்த பிரயாணத்தை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்

(i) இஸ்ரவேலர் எகிப்து தேசத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டது முதல் சீனாய் மலை அடிவாரம் வரை செய்த பிரயாணம்.

(ii) சீனாய் மலை அடிவாரத்திலிருந்து கானான் வரை செய்த பிரயாணம்.

2. அதுபோலவே, அவர்கள் இப்பிரயாணத்தை மேற்கொண்டபோது நிறைவேற்றப்பட்ட ஊழியங்களையும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்:

(i) இஸ்ரவேலரை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்து, செங்கடலைக் கடக்கப்பண்ணி சீனாய் மலை அடிவாரம் வரை கொண்டுவந்த ஊழியம் (யாத். 12:40, 41; 19:1, 2). இது மோசேயினாலும் ஆரோனாலும் செய்யப்பட்ட விடுதலையின் ஊழியமாகும்.

(ii) ஜனங்களைக் காணானுக்கு வழநடத்தும்படியாக, தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டு ஆசரிப்புக்கடாராத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுவந்த ஆரோனுடைய முறைமைக்குட்பட்ட ஊழியம் (எண். 10:11-13; யோசவா 4:11). இது பிரதிஷ்டையுடன் கூடிய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட ஊழியமாகும்.

3. பழைய ஏற்பாட்டின் ஊழியத்தைச் செய்யும்படி மூன்று பிரிவினரைக் கர்த்தர் நியமித்தார்: (i) பிரதான ஆசாரியன் (ii) ஆசாரியர் (iii) லேவியர். இவர்களில் பிரதான ஆசாரியன் தலைவனாயிருந்தான்.

பிரதான ஆசாரியனும், ஆசாரியர்களும்:

ஆரோன் பிரதான ஆசாரியனும் அவன் குமாரர் ஆசாரியர்களுமாயிருந்தனர். இவர்கள் கோகாத்திய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் (I நாளா. 6:1-3). இவ்வுழியத்தைச் செய்யும்படி சேரும் அந்நியன் கொலை செய்யப்படுவான் (எண். 3:10).

பிரதான ஆசாரியனின் தகுதிகள்:

பிரதான ஆசாரியன் விருத்தசேதனம் பெற்ற இஸ்ரவேலனாயும், கானான் தேசத்தில் எவ்வித பங்கும் சுதந்தரமும் இல்லாத லேவியனாயும், அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு, பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு, பித்தெடுக்கப்பட்டவனாயுமிருந்தான் (எண். 18:20; லேவி. 8:6-12; யாத். 40:12-16).

பிரதான ஆசாரியன், ஆசாரியர்கள் இவர்களது கடமைகள்:

1. ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் காவலைக் காத்தல் (எண். 18:3-5).
2. ஜனங்களுக்காகப் பலி செலுத்துதல் (லேவி. 78).
3. தூபங்காட்டுதல் (யாத். 30:7, 8).
4. குத்துவிளக்கை எரிய வைத்தல் (யாத் 27:20, 21; லேவி, 24:2-4).
5. தீட்டுப்பட்டவர்களுக்காகப் பாவ நிவர்த்தி செய்தல் (லேவி. 14:19, 20).
6. நியாயப்பிரமாணத்தைப் போதித்தல் (உபா. 33:8-10).
7. சமூகத்தப்பங்களை அடுக்கி வைத்தல் (லேவி. 24: 5-9).
8. உடன்படிக்கை பெட்டியைச் சுமத்தல் (யோசுவா 3:6).
9. பல சந்தர்ப்பங்களிலும் எக்காளங்களை ஊதுதல் (எண். 10:1-10).

பிரதான ஆசாரியன் வருஷத்தில் ஒரு நாள், ஏழாம் மாதம் பத்தாம் தேதியிலே தனக்காகவும் ஆசாரியருக்காகவும் சபையின் சகல ஜனங்களுக்காகவும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்துப் பாவ நிவர்த்தி செய்வான் (லேவி. 16:29-34).

லேவியர்:

இஸ்ரவேலரின் முதற்பேறானவர்களுக்குப் பதிலாக கர்த்தர் லேவியரைத் தெரிந்தெடுத்தார் (எண். 3:45). பூமியிலே அவர்களுக்கு அவர்கள் சகோதரரோடே பங்கும் சுதந்தரமுமில்லை. தேவனாகிய கர்த்தரே அவர்களுடைய சுதந்தரம் (உப. 10:9). இஸ்ரவேல் புத்திரரின் தசமபாகம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது (எண். 18:21). லேவியர், ஆரோனுக்கும் அவன் குமாரருக்கும் தத்தமாய்க் கொடுக்கப்பட்டார்கள் (எண். 3:9; 18:6).

இஸ்ரவேல் புத்திரர் எண்ணப்பட்டபோது, லேவியர் அவர்களுடன் எண்ணப்படவில்லை (எண். 1:48, 49). லேவியரைத் தேவன் கனத்திலும் உத்தரவாதத்திலும் ஒரு உன்னதமான நிலைக்கு உயர்த்தினார்.

சாதாரணமான ஒரு இஸ்ரவேலன் தன் பாவ நிவிர்த்திக்காக ½ சேக்கல் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இஸ்ரவேலில் முதற்பேறானவர்களுக்குப் பதிலாக லேவியர் பித்தெடுக்கப்பட்டனர். லேவியரின் தொகைக்கு அதிகமாயிருந்த இஸ்ரவேலரின் முதற்பேறானவர்கள் மீட்கப்படும் திரவியமாக 5 சேக்கல் செலுத்த வேண்டியதாயிருந்தது. இது, சாதாரணமான இஸ்ரவேலனைவிட லேவியன் பத்து மடங்கு விலையேற்பெற்றவன் என்பதைக் காட்டுகிறது (யாத். 30:15; எண் 3:47).

லேவியர், கோகாத்தியர், கெர்சோனியர், மெராரியர் என்னும் மூன்று பிரிவினராயிருந்தனர்.

(i) **கோகாத்தியர்:** இவர்கள் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் மகா பரிசுத்தமான பொருட்களைத் தங்கள் தோள்மேல் சுமக்கிறவர்கள் (எண். 4:1-4; 7:9). இவர்கள், புதிய ஏற்பாட்டில், ஊழியத்தில் தங்கள் ஜீவனை ஊற்றுகிற 'போதகர்களுக்கு' அடையாளமாயிருக்கிறார்கள்.

(ii) **கெர்சோனியர்:** இவர்கள் தொங்குதிரைகளையும் முடுதிரைகளையும் கயிறுகளையும் சுமக்கிறவர்கள் (எண். 4:24-26).

இவர்கள் அவற்றை இரண்டிரண்டு மாடுகளால் இழுக்கப்பட்ட இரண்டு கூண்டு வண்டில்களில் வைத்து சுமந்தனர். இவர்கள், புதிய ஏற்பாட்டில், தங்கள் ஜெபத்தினால் ஊழியஞ் செய்யும் 'தீர்க்கதரிசிகளுக்கு' அடையாளமாயிருக்கின்றனர்.

(iii) **மெராரியர்:** இவர்கள் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் பலகைகளையும் தாழ்ப்பாள்களையும் தூண்களையும் பாதங்களையும் முளைகளையும் சுமந்து செல்லுகிறவர்கள் ஆவர் (எண். 4:31-33). இவர்கள், புதிய ஏற்பாட்டில், 'சுவிசேஷகர்களுக்கு' நிழலாட்டமாயிருக்கின்றனர்.

இஸ்ரவேலரின் பிரயாணத்தில் கெர்சோனியரும் மெராரியரும் முன் சென்று கூடாரத்தை நிறுத்தினார்கள். பின்பு கோகாத்தியர் தங்கள் தோள்களின் மேல் அதன் பணிமுட்டுகளைச் சுமந்து கொண்டு வந்து அவைகளை ஆரோனிடத்தில் ஒப்படைத்தனர். ஆரோனும் அவனுடைய குமாரரும் ஆராதனை முறைமைகளுக்கு ஏற்ற விதமாய் அவைகளை நிறுவினார்கள்.

4. லேவியர் வெளிப்பிராகாரத்திலும், ஆசாரியர் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் பிராகாரத்திலும், பிரதான ஆசாரியன் மகா பரிசுத்த ஸ்தலம், பரிசுத்த ஸ்தலம், பிராகாரம் ஆகிய இம்மூன்று இடங்களிலும் ஊழியஞ் செய்தனர்.

5. பழைய ஏற்பாட்டு ஊழியம் புதிய ஏற்பாட்டு ஊழியத்திற்கு நிழலாட்டமாக தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பாக இருந்தது (எபி. 10:1). பிரதான ஆசாரியனும் மோசேயும், கிறிஸ்துவுக்கு நிழல் (எபி. 9:11 ; 10:28, 29). பலிகளும், காளைகள், வெள்ளாட்டுக் கடாக்கள் இவற்றின் இரத்தமும், இயேசு கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கும், இரத்தத்திற்கும், அடையாளம் (எபி. 9:10 - 14). பூமிக்குரிய கூடாரம் பரலோகத்திற்கு நிழலாயிருந்தது (எபி. 8:1, 2). போஜனங்கள், பானங்கள், கழுவுதல், வஸ்திரங்கள், சடங்காச்சாரங்கள் இவை யாவும் புதிய ஏற்பாட்டின் உண்மையான ஊழியத்திற்கு நிழலாயிருந்தன. அதனாலேயே, 'இவர்கள் செய்யும் ஆராதனை பரலோகத்திலுள்ளவையின் சாயலுக்கும் நிழலுக்கும் ஒத்திருக்கிறது' என்று எபிரெயர் 8:5 - இல் நாம் வாசிக்கிறோம்.

பாடம் 13

புதிய ஏற்பாட்டின் ஊழியம்

மோசேயும் ஆரோனும் எகிப்து தேசத்தில் செய்த அற்புதங்களுடனும் அடையாளங்களுடனும் கூடிய ஊழியம், இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு முடிவில் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையைக் கொண்டு வந்தது. இது புதிய ஏற்பாட்டின் ஊழியத்தின் முதலாவது அம்சமாகிய விடுதலையின் ஊழியத்திற்கு - இருதயம் நருங்குண்டவர்களைக் குணமாக்குவதும், சிறைப்பட்டவர்களை, அதாவது பாவம், வியாதி, சாத்தான், மரண பயம் முதலிய அடிமைத்தனங்களிலிருக்கும் ஜனங்களை விடுதலையாக்குவதுமான ஊழியத்திற்கு நிழலாயிருக்கிறது (லூக்கா 4:18 ; மாற்கு 3:14, 15). இஸ்ரவேல் புத்திரர் சிவந்த சமுத்திரத்தின் வழியாக நடத்தப்பட்டு, சீனாய் மலை அடிவாரத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். இது, ஆத்துமாக்கள் தாங்கள் விடுதலையாக்கப்பட்ட பின்பு, ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்தாவியினால் நிரப்பப்பட்டு, சபையுடன் சேர்க்கப்படுவதைக் காட்டுகிறது (அப். 2:41, 47).

சீனாய் மலை அடிவாரத்தினின்று இஸ்ரவேல் புத்திரரைக் கானானுக்கு நடத்திய ஊழியம், புதிய ஏற்பாட்டின் ஊழியத்தின் இரண்டாம் அம்சமாகிய மகிமையின் ஊழியத்திற்கு - அதாவது, பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்ற சபையைப் பூரணத்திற்கு நடத்துகிற ஊழியத்திற்கு நிழலாயிருக்கிறது (II கொரி. 3:8 ; 4:1). இம்மகிமையான ஊழியத்தைச் செய்யும்படியாக அழைக்கப்பட்டு, அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, தங்களுக்குண்டான யாவற்றையும் விட்டுவிட்ட பிரதிஷ்டையுள்ள ஊழியர் தேவையாயிருக்கிறார்கள் (லூக்கா 14:26, 33 ; மாற்கு 10:28, 29). “ஆரோனைப்போல தேவனால் அழைக்கப்பட்டாலொழிய, ஒருவனும் இந்தக் கனமான ஊழியத்துக்குத் தானாய் ஏற்படுகிறதில்லை” (எபி. 5:4 ; ரோமர் 1:1).

பிரதிஷ்டையின் அவசியம்:

1. இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம், ‘பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்’ எனக் கூறினார் (யோவான் 20:21). பிதாவின் பூரண சித்தம் செய்யும்படியாக, இயேசு பரலோகத்தின் சகல மகிமைகளையும் விட்டு, தம்மைத்தாமே வெறுமையாக்கி, அடிமையின் ரூபமெடுத்தார் (பிலி. 2:5 - 8). தம்முடைய ஊழியரிடமிருந்து அதையே அவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

2. இப்பிரதிஷ்டையானது, பிழைப்புக்கடுத்த அலுவல்களில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் அவர்களைப் பாதுகாத்து, தங்கள் சகல தேவைகளுக்காகவும் தேவனை மாத்திரம் சார்ந்துகொண்டு, விசுவாசத்தினால் ஜீவிக்க அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது (II தீமோ. 2:4).

3. ஆட்டுக்குட்டியானவர் எங்கே போனாலும் அவரைப் பின்பற்ற இது அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது (வெளி. 14:4).

4. பரி. பவுல், கிறிஸ்து இயேசுவை அறிகிற அறிவின் மேன்மைக்காக, தான் எல்லாவற்றையும் நஷ்டமென்று விட்டு, அவற்றைக் குப்பையுமாக எண்ணினதாகச் சாட்சி கூறுவதுபோல, அவரைப் பற்றிய அறிவின் மேன்மையை அடைந்துகொள்ள இப்பிரதிஷ்டை அவர்களுக்கு உதவி செய்கிறது (பிலி. 3:7 - 11).

5. பரலோக இராஜ்யத்தின் சகல இரகசியங்களும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஊழியருக்கு மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது (மத். 13:10, 11). முற்காலங்களில் மனுபுத்திரருக்கு வெளிப்படுத்தப்படாத ஆழமான சத்தியங்கள், இப்போது புதிய ஏற்பாட்டின் பரிசுத்த அப்போஸ்தலருக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது (எபே. 3:3, 6).

6. இப்பிரதிஷ்டையின் மூலம் அவர்கள் தங்களைக் கிறிஸ்துவிற்கு நிபந்தனையின்றி ஒப்புக்கொடுக்கின்றனர். அதினிமித்தம், பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும் பொருட்டு, அவர் சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரைத் தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரைச்

சுவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும் போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார் என்று எழுதப்பட்டிருப்பது போல, சபையைப் பூரணத்திற்கு வழிநடத்தும்படியாக, அவர்கள் தாமே சபைக்குக் கிறிஸ்துவின் ஈவாகிறார்கள் (எபே. 4:7 - 13).

புதிய ஏற்பாட்டு ஊழியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு பெயர்கள்:

இப்படிப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டு ஊழியக்காரர், சிற்பாசாரிகள் (I கொரி. 3:10), கிறிஸ்துவின் ஸ்தானாபதிகள் (II கொரி. 5:20), தேவனுடைய இரகசியங்களை அறிவிக்கும் உக்கிராணக்காரர் (I கொரி. 4:1), சபைக்குத் தகப்பனும் தாயும் (I தெச. 2:7, 12). சபையை நடத்துகிறவர்கள் (எபி. 13:17), சபையிலுள்ள ஆத்துமாக்களுக்காக உத்தரவாதம் பண்ணுகிறவர்களாய் விழித்திருக்கிறவர்கள் (எபி. 13:17), கண்காணிகள் (அப். 20:28), மேய்ப்பர்கள் (I பேதுரு 5:1 - 4), மூப்பர்கள் (I பேதுரு 5:1), திராட்சத்தோட்டத்தின் வேலையாட்கள் (மத். 20:1), புது உடன்படிக்கையின் ஊழியக்காரர் (II கொரி. 3:6), தேவனுக்கு உடன் வேலையாட்கள் (I கொரி. 3:9) என்ற பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

பாடம் 14

மெல்கிசேதேக்கின் முறைமை

1. மோசேயின் நாட்களில், அக்காலத்திலிருந்த ஜனங்களிடத்தில் தேவன் எதிர்பார்த்த பரிசுத்தத்திற்கு நேராக அவர்களை நடத்தும்படியாக லேவிய ஆசாரியத்துவம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், இந்த ஆசாரியத்துவத்திற்கு அவர்களுடைய மனச்சாட்சியையும் சுபாவத்தையும் முற்றிலுமாக பரிசுத்தப்படுத்தவும் பூரணப்படுத்தவும் கூடாதிருந்தது. அதற்கான காரணங்களாவன:

- (i) மிருக பலிகள் போதுமானவையாயும், பூரணமானவையாயும் இருக்கவில்லை. அவற்றினால் பாவத்தை நீக்க முடியவில்லை (எபி. 10: 1 - 4).
- (ii) மோசேயினால் அருளப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் ஒன்றையும் பூரணப்படுத்தவில்லை (எபி.7:19).
- (iii) ஆசாரியத்துவத்திற்கு அதற்கான எல்லைகள் இருந்தன. அது மற்றவர்களைப் பூரணத்திற்கு நடத்தக் கூடாதாயிருந்தது (எபி. 7:11)
- (iv) ஆசாரியர்கள் செலுத்திவந்த பலிகள் அவர்களது சொந்த மனச்சாட்சியையே பூரணப்படுத்த முடியவில்லை (எபி.9:9).

ஆகவே, லேவிய ஆசாரியத்துவத்தையும், அதோடு சம்பந்தப்பட்ட யாவற்றையும் மாற்றி, ஒரு உன்னதமான முறைமைக்குட்பட்ட, அதாவது, மெல்கிசேதேக்கின் முறைமைக்குட்பட்ட இன்னொரு ஆசாரியத்துவத்தைக் கொண்டுவரவேண்டியது அவசியமாயிற்று. எனவே பழைய ஏற்பாட்டின் ஆசாரியத்துவம் இப்போது ஒரு நிழலாட்டமாக மாத்திரமே இருக்கிறது. பழைய ஏற்பாட்டில் ஆரோன் ஒரு ஆசாரியனாகவும், ஆசாரியத்துவம் ஆரோனுடைய முறைமைக்குட்பட்டதாகவும் இருந்தது போல, புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரு ஆசாரியனும் அந்த ஆசாரியனுடைய முறைமைக்குட்பட்ட ஒரு ஆசாரியத்துவமும் இருக்க வேண்டும். அந்த ஆசாரியன் மெல்கிசேதேக்கு.

2. மெல்கிசேதேக்கு யார்? (எபி.7: ; 1-3). அவர் நீதியின் இராஜா. சாலேமின் இராஜா-சமாதானத்தின் இராஜா; தகப்பனும் தாயும், வம்ச வரலாறும் இல்லாதவர். வம்ச வரலாறு இல்லாதவராயிருப்பதால், அவர் ஆதாமாயிருக்க முடியாது. அவர் நாட்களின் துவக்கமும் ஜீவனின் முடிவுமில்லாதவராயிருப்பதால் தேவ தூதனாயிருக்க முடியாது; ஏனெனில்,

தூதர்களுக்கு நாட்களின் துவக்கம் உண்டு. எனவே அவர் மனிதனும் அல்ல; தூதனும் அல்ல. அவர் தேவனடைய ஆசாரியனாயிருப்பதால், அவர் பிதாவாகிய தேவனும் அல்ல; அவர் தேவகுமாரனுக்கொப்பானவராய் இருப்பதால், கிறிஸ்துவும் அல்ல. எனவே, அவர் நாட்களின் துவக்கமும், ஜீவனின் முடிவுமில்லாத பரிசுத்தாவியானவரே ஆவார். ஆவர் உலகத் தோற்றத்திலும் உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்பும் காணப்பட்டார். (ஆதி. 1:2).

3. ஒருமுறை ஆபிரகாம் ஐந்து இராஜாக்களை முறியடித்துத் திரும்பி வந்தபோது, மெல்கிசேதேக்கு அவனைச் சந்திக்கும் படியாக வந்து, அவனுக்கு அப்பமும் திராட்சரசமும் கொண்டு வந்தார் என்று ஆதியாகமம் அதி. 14-இல் நாம் வாசிக்கிறோம். அப்போது ஆபிரகாம் அவருக்குத் தசம்பாகம் கொடுத்தான். அப்போது லேவி ஆபிரகாமின் அரையிலிருந்தபடியால், அவனுங்கூட அவருக்குத் தசம்பாகம் செலுத்தினான் என்று சொல்லலாம் (எபி. 7:9,10). எனவே மெல்கிசேதேக்கின் முறைமைக்குட்பட்ட ஆசாரியத்துவம், லேவிய ஆசாரியத்துவத்தைக் காட்டிலும் மேன்மையானது.

4. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து தாம் பட்ட பாடுகளினாலே கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டு, தாம் பூரணராக்கப்பட்டு, மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின் படியான பிரதான ஆசாரியர் என்று தேவனாலே நாம் தரிக்கப்பட்டார் (எபி. 5-8-10).

5. ஆரோனின் முறைமைக்கும் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை:

(i) ஆரோனிய முறைமையில் முதல் பிரதான ஆசாரியன் ஆரோன் ; மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையில் முதல் பிரதான ஆசாரியர் கிறிஸ்து.

(ii) ஆரோனிய முறைமையில், ஆசாரியத்துவம் ஆரோனின் குடும்பத்திற்கு மட்டும் கொடக்கப்பட்டது; அது பிறப்பினால் உண்டானது. ஆனால், மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையில் இது பிறப்பினால் அல்ல, அழைப்பினால் உண்டானது (எபி. 7:11)

(iii) ஆரோனின் முறைமை என்றென்றும் நிலைத்திருக்கவில்லை; மரணத்தினிமித்தம் அது மாற்றப்பட்டது (எபி. 7:23). மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படியான பிரதான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்து மரித்தாலும் உயிர்த்தெழுந்து என்றென்றும் ஆசாரியராக நிலைத்திருக்கிறார் (எபி. 7:24). இம்முறைமைக்குட்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டு ஊழியம் நித்தியத்திலும் தொடருகிறது.

(iv) ஆரோனின் முறைமை ஆணையினாலே கொடுக்கப்படவில்லை; புதிய ஏற்பாட்டு ஆசாரியத்துவம் ஆணையினால் கொடுக்கப்பட்டது (எபி. 7:20,21; சங். 110:4).

(v) ஆரோனின் முறைமை மாம்ச சம்பந்தமான கட்டளையாகிய நியாயப்பிரமாணத்தினால் உண்டானதாக இருந்தது. மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி உண்டான பிரமாணம் அழியாத ஜீவனுக்குரிய வல்லமையின்படியே இருக்கிறது. (எபி 7:16,17).

(vi) ஆரோனின் முறைமையில் ஆசாரியர்கள் அபிஷேகதைலத்தினால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டனர் ; அதைலம் குறிக்கப்பட்ட அளவின்படி தயாரிக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது (யாத். 30:23-25,30). மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையில், தைலத்தினால் அல்ல, நாம் பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிறோம். அது அளவின்படியல்ல, ‘அளவில்லாமல்’ கொடுக்கப்படுகிறது (யோவான் 3:34).

(vii) ஆரோனின் முறைமையின்படி உண்டான ஆசாரியத்துவம் எந்த மனுஷனையும் பூரணப்படுத்துவதில்லை. ஏனெனில், அதன்படி உண்டான ஆசாரியர்கள் பெலவீனரான மனுஷர்களாவர். ஆனால் மெல்கிசேதேக்கின்

முறைமையின்படி உண்டான ஆசாரியத்துவம் மனிதனைப் பூரணப்படுத்துகிறது. ஏனெனில் இயேசு பெலவீனர் அல்ல; அவர் சோதிக்கப்பட்டு, பாவமில்லாதவராய்க் காணப்பட்டார் (எபி. 7:28 ; 4:15).

(viii) ஆரோனின் முறைமையின்படியான ஆசாரியத்துவம் கைளினால் செய்யப்பட்ட கூடாரத்தில் செய்யும் ஊழியமாயிருந்தது; ஆனால் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி உண்டான ஆசாரியத்துவம் பெரிதும் உத்தமமுமான கூடாரத்தில் செய்யும் ஊழியமாயிருக்கிறது (எபி. 9:11,12).

(ix) ஆரோனின் முறைமையில் மரிக்கிற மனுஷர் தசம்பாகம் வாங்கினார்கள். ஆனால் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையில் பிழைத்திருக்கிறார்கள் என்ற சாட்சி பெற்றவர்கள் (ஜெயஜீவியம் செய்கிறவர்கள்) தசம்பாகம் வாங்குகிறார்கள் (எபி. 7:8).

6. நிழலாட்டமாயிருந்த லேவிய ஆசாரியத்துவத்தில் காணப்பட்ட வகுப்புகளெல்லாம், பொருளாகிய மெல்கிசேதேக்கின் ஆசாரியத்துவத்தில் காணப்பட வேண்டும். அவை பின்வருமாறு:

(i) 12 கோத்திரங்கள்: இது புதிய ஏற்பாட்டில் இருதயத்தின் விருத்தசேதனமாகிய மனந்திரும்புதலின் அனுபவம் பெற்று தேவனுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்துகொள்ளும் இரட்சிக்கப்பட்ட தேவ ஜனத்தைக் காண்பிக்கிறது.

(ii) லேவியர்: இவர்களுக்கு இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களுடன் பங்கும் சுதந்தரமும் இல்லை. இவர்கள் பூமிக்குரிய காரியங்களில் பற்றுதலற்றவர்களாக விசுவாசத்தினால் ஜீவிக்கும் அப்போஸ்தலருடைய (புதிய ஏற்பாட்டு ஆசாரியர்களுடைய) உபதேசத்திலும் ஐக்கியத்திலும் உறுதியாய்த் தரித்திருக்கும் விசுவாசிகளைக் காண்பிக்கிறார்கள்.

(iii) ஆசாரியர்கள்: இவர்கள் தங்கள் எல்லா மாம்சீக உறவுகளையும் வெறுத்து, தங்களுக்குண்டான எல்லாவற்றையும் வெறுத்தவர்களான, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் ஊழியருக்கு நிழலாட்டமானவர்கள்.

(iv) பிரதான ஆசாரியன்: இவன் ஆசாரிய இராஜ்யத்துக்குத் தலைவனாய் இருப்பதினால், புதிய ஏற்பாட்டின் ஆசாரியத்துவத்தில் பிரதான இடம் பெற்று விளங்கும் அப்போஸ்தலரைக் குறிக்கிறான் (எபி. 3:1; I கொரி. 12:28).

1. மெல்கிசேதேக்கின் முறைமை என்றால் என்ன?

மெல்கிசேதேக்கு, தகப்பனும் தாயும் வம்சவரலாறும், நாட்களின் துவக்கமும் ஜீவனின் முடிவும் இல்லாதவருமாய், தேவனுடைய குமாரனுக்கொப்பானவராய் என்றென்றைக்கும் நிலைதிருக்கிறார். கர்த்தராகிய இயேசு மாம்ச சம்பந்தமான எல்லா உறவுகளையும் வெறுத்தவராக தம் தாயையும் சகோதரரையும் அங்கீகரியாதவராய் இருந்தார் (மத். 12:48). புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் பூமியில் கர்த்தர் நியமித்திருக்கும் ஆசாரியத்துவம், ஆசாரியன், பிரதிஷ்டையின் மூலம் தகப்பனும் தாயும் வம்சவரலாறும் அற்றவனாயிருக்கம் ஒரு முறைமையாகும் என்பது இதிலிருந்து விளங்குகிறது.

8. உயரித்தெழுந்த பின்பு கர்த்தர் தம்முடைய அப்போஸ்தலரிடம், “நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன் என்றார்” (மத். 28:20). முன்மாரி காலத்தில் இருந்த அவர்கள் மாத்திரமல்ல, பின்மாரி காலத்திலும் அவர்களைப்போல தியாகிகளும் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்ட பரிசுத்தவான்களும் எழும்புவார்கள் என்பது அதன் கருத்து.

9. இன்றும் அப்படிப்பட்ட அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களுடைய அஸ்திபாரத்தின்மேல் சபையானது கூட்டிக்கட்டப்பட்டு வருகிறது (எபே. 2:20).

பாடம் 15

விசுவாச ஜீவியம்

உண்மையுள்ள தேவஜனங்கள் தங்கள் சரீரத்திற்கும் ஆத்துமாவிற்கும் தேவையான சகலத்தையும் விசுவாசத்தினால் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தின் நிலவரத்திற்கேற்றாற் போலவே, விசுவாசத்தை அனுபவிக்க முடியும்.

நோவா, ஆபிரசாம், யோசேப்பு, எலியா, தாவீது மற்றும் பழைய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்கள் ஒரு அம்சத்தில் விசுவாச ஜீவியம் செய்தார்கள். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டுப் பரிசுத்தவான்கள், பூரணமான விசுவாச ஜீவியம் செய்யும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

விசுவாசத்தை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. **இயற்கையான விசுவாசம்:** இது இவ்வுலகத்தில் பிழைத்திருக்கும்படி எல்லா மனுஷருக்குள்ளும் இருக்கும் விசுவாசமாகும். இது ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் வித்தியாசமான அளவுகளில் காணப்படுகிறது: அதில்லாமல் மனுஷனால் ஜீவிக்க முடியாது. உதாரணமாக, ஒரு சாதாரண மனுஷனுக்கு, அவன் தன் அலுவலகத்திற்குச் சென்று சுகமாகத் திரும்பி வருவான் என்ற விசுவாசம் இருக்க வேண்டும். இயற்கையான மனுஷனுக்கு, இவ்வுலகத்தில் தான் எதைச் செய்யத் தீர்மானிக்கிறானோ அதைச் செய்து நிறைவேற்றுவதற்கு இயற்கையான விசுவாசம் இருக்கிறது. இவ்விசுவாசத்திற்கு அதற்குரிய எல்லை உண்டு. இருப்பினும், மனிதன் ஆவிக்குரிய ஆசிர்வாதங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள இவ்விசுவாசத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என தேவன் எதிர்பார்க்கிறார்.

2. **ஆவியின் கனியாகிய விசுவாசம்:** ஒரு தேவனுடைய பிள்ளை பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெறும்பொழுது, தேவன் அவனுக்கு ஆவியின் கனியாகிய விசுவாசத்தைக் கொடுக்கிறார் (கலா. 5:22). விசுவாசத்தின் இந்த அம்சம் அவனுக்கு முற்றிலும் தேவனால் அருளப்படுகிறது. இது அவனுடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்கிறது.

3. **விசுவாசத்தின் வரம்:** தேவன் எப்பொழுதெல்லாம் அசாதாரணமான ஒரு காரியத்தை ஒரு தேவபிள்ளையின் மூலம் செய்ய விரும்புகிறாரோ, அப்போதெல்லாம், அக்குறிப்பிட்ட வேளைகளில் அவனுக்குள் இவ்விசுவாசத்தின் வரத்தை வைக்கிறார். அந்த மனுஷனுடைய இயற்கையான விசுவாசத்தைக் கொண்டு தேவனால் அப்படிப்பட்ட அற்புதங்களையும் சுகமாகுதல்களையும் நடப்பித்திருக்க முடியாது. இந்த விசுவாசத்தோடுதான், பேதுரு சப்பாணியிடம், 'நீ எழுந்து நட' என்று சொன்னான். அவன் உடனே குதித்தெழுந்து நடந்தான் (அப். 3:6-8).

விசுவாசத்திற்குப் பல அம்சங்கள் உண்டு:

1. இரட்சிப்புக்கேதுவான விசுவாசம் (அப். 16:31).
2. அனுதின தேவைகளுக்கான விசுவாசம் (ரோமர் 1:17).
3. குணமாக்கும் விசுவாசம் (யாக். 5:15).
4. மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்கிற விசுவாசம் (ரோமர் 4:18,19).

5. சோதனைகள், பரீட்சைகள், உபத்திரவங்கள், ஆபத்துகள் முதலியவற்றிலிருந்து விடுதலை தரும் விசுவாசம் (எபி. 11:32-34).
6. வருங்கால சம்பவங்களை முன்னறியும் விசுவாசம் (எபி. 11:22).
7. ஜெய ஜீவியம் செய்வதற்கான விசுவாசம் (I யோவான் 5:4).

விசுவாச ஜீவியம் என்றால் என்ன?

கர்த்தராகிய இயேசு, இந்த உலகத்தில் தம்முடைய ஊழியத்தை முடித்துவிட்டு, தம்முடைய ஊழியத்தைத் தம் சீஷர்கள் தொடர்ந்து செய்யும்படி கட்டளையிட்டுப் பரத்திற்குப் போனபோது, அவர்களுக்கு எவ்வித பூமிக்குரிய ஐசுவரியங்களையும் வைத்து விட்டுப் போகவில்லை. யோவான் 14:1,27 - இல், அவர்களுக்கு அவர் விசுவாசம், சமாதானம் ஆகிய ஐசுவரியங்களையே கொடுத்தார். பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் புதிய ஏற்பாட்டு சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பின்பு, புதிய ஏற்பாட்டு ஊழியக்காரர் (அப்போஸ்தலர் காலத்தில் ஜீவித்த ஊழியக்காரர்) இந்த விசுவாச ஜீவியத்தில் நிலைத்திருந்தார்கள். அக்காலத்திலிருந்த அப்போஸ்தலர் அல்லது சீஷர்களுக்குச் சம்பளமோ, படியோ (Allowance) கொடுக்கப்படவில்லை (I கொரி. 9:9, 10). சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கிறவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தினாலே பிழைப்பு உண்டாக வேண்டுமென்பது கர்த்தருடைய கட்டளையாயிருந்தது (I கொரி. 9:14:லுக்கா 10:7).

இந்த விசுவாச ஜீவியத்தின் ஒழுங்கையே பெந்தெகொஸ்தே மிஷனிலுள்ள கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர் கடைபிடித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் புசிப்பு, குடிப்பு, உடை, விசுவாச வீடுகள், பிரயாணச் செலவு, மற்றும் ஜீவனத்திற்குத் தேவையான சகலத்தையும் விசுவாசத்தினால் பெற்று ஜீவிக்கிறார்கள்.

விசுவாசத்திற்குப் பல அம்சங்கள் இருப்பதுபோல, அதற்குப் பல நிலைகளும் உள்ளன. **விசுவாசத்தின் பல படிகள்:**

1. அற்ப விசுவாசம்:

முதலாவதாக, அற்ப விசுவாசமுள்ளவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட தேவைகளைக் குறித்து எப்போதும் கவலைப்படுகின்றனர் (மத். 6:30, 31).

இரண்டாவதாக, அவர்கள் சோதனைகளையும் பரீட்சைகளையும் குறித்துப் பயப்படுகின்றனர் (மத். 8:23 - 27).

மூன்றாவதாக, அவர்கள் தாங்கள் முற்றுமுடிய இயேசுவை அவருடைய அடிச்சுவடுகளின் வழியிலே பின்பற்றக் கூடுமோ என்ற சந்தேகமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர் (மத். 14:28 - 32).

நான்காவதாக, அவர்கள் ஆரோக்கியமான உபதேசங்களை விளங்கிக்கொள்ளக் கூடாமலும், துர் உபதேசங்களைப் பகுத்தறியக் கூடாமலும் இருக்கின்றனர் (மத். 16:18, 12).

2. பெரிய விசுவாசம்:

பெரிய விசுவாசம் என்பது, குறிப்பிட்ட சிலருக்குள் சாதாரணமாக ஒருவரும் அவர்களிடத்தில் அதை எதிர்பாராத சில குறிப்பான சந்தர்ப்பங்களில் காணப்படும் விசுவாசத்தின் அசாதாரணமான அளவாகும்.

நூற்றுக்கு அதிபதி ஒரு புறஜாதியானாய் இருந்தபோதிலும், தன் வேலைக்காரன் சுகமாகும்படி இயேசு ஒரு கட்டளை கொடுத்தால் மாத்திரம் போதும் என்று சொன்னது அவனுடைய பெரிய விசுவாசத்தைக் காண்பிக்கிறது (மத். 8:10). கானானிய ஸ்திரீயுங்கூட தன் மகள் சுகமாக்கப்படும்படி இயேசுவை விடாப்பிடியாகத் தொந்தரவு செய்து கொண்டிருந்ததும் அவளுக்குள் இந்தப் பெரிய விசுவாசம் இருந்தபடியாலேயே ஆகும் (மத். 15:28).

3. கடுகு விதையளவு விசுவாசம்:

கடுகு விதை என்பது மற்ற விதைகளுக்கு இருப்பதைப் போல காற்றுத் துவாரங்கள் உள்ளே இல்லாத ஒரு விதையாகும். எனவே, கடுகு விதையளவு விசுவாசம் என்பது உறுதியான விசுவாசத்தைக் காட்டுகிறது.

முதலாவதாக, நாம் ஊழியம் செய்யவும், பிசாசுகளைத் துரத்தவும், மற்றவர்களை இரட்சிப்புக்குள்ளே நடத்தவும் வேண்டுமானால் இந்த விசுவாசம் நமக்குத் தேவையாயிருக்கிறது (மத். 17:14 - 21).

இரண்டாவதாக, மன்னித்து மறப்பதற்கும், சத்துருக்களை நேசிப்பதற்கும், நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கும், கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தில் வளருவதற்கும் இப்படிப்பட்ட விசுவாசம் அவசியம் (லூக்கா 17:3 - 6 ; 23:34).

4. மகா பரிசுத்த விசுவாசம்:

மகா பரிசுத்த ஸ்தலம், அதாவது, சீயோன், புதிய எருசலேமுக்குள் பிரவேசிப்பதற்கு மகா பரிசுத்த விசுவாசம் தேவையாயிருக்கிறது. இந்த விசுவாசம் நாம் பாவங்களையும், தீய பழக்க வழக்கங்களையும், தீய எண்ணங்களையும் மேற்கொண்டு, ஜெய ஜீவியம் செய்வதற்கு நமக்கு உதவி செய்கிறது. இது நம்முடைய மனதில் எவ்வித போராட்டமில்லாமல் நாம் இளைப்பாற உதவி செய்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையையும், அவர் பரிசுத்தமுள்ளவராயிருக்கிறது போல நாமும் பரிசுத்த முள்ளவர்களாகக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையையும் இது நமக்கு நல்குகிறது (யூதா 20 ; I பேதுரு 1:15, 16).

5. தேவ குமாரனின் விசுவாசம்:

பாவியான மனுஷனை தேவசாயலுக்கு ஒப்பாக மறுபிறப்பித்துவது சாத்தியமாகும் என்ற நம்பிக்கையுடன் தேவகுமாரனாகிய இயேசு தம்மைத்தாமே பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தபோது அவருக்கிருந்தது இந்த விசுவாசமே. அவர், தமக்கென்று ஒரு மணவாட்டியை அல்லது கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சிக்கு வளர்ந்த பூரணமாக்கப்பட்ட ஒரு கூட்டம் பரிசுத்தவான்களை உருவாக்கக்கூடும் என்று விசுவாசித்தார். இந்த விசுவாசத்தின் மூலமாக நாமும் மற்றவர்களும் கிறிஸ்துவின் பூரணத்திற்கு வளர்ந்து மறுபிறப்பிட முடியும் என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம் (கொலோ. 1:28).

விசுவாசமானது பல நிலவரங்களிலிருக்கிறது. இருப்பினும் அது விலையேறப்பெற்ற விசுவாசமாகும்படியாக அது விசுவாசத்தின் சோதனையினூடாகச் செல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. விசுவாசம் பொன்னுக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. பொன்னானது சுத்திகரிக்கப்பட்டு, புடமிடப்படுவதுபோல, விசுவாசமும் அக்கினி சோதனைகளின் மூலம் விலையேறப் பெற்றதாகிறது. (I பேதுரு 1:7).

பாடம் 10

பரிசுத்த ஆவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்

பரிசுத்தமாக்குதல் என்பதற்கு வேறுபிரிதல் என்பது அர்த்தமாகும். பாவத்திலிருந்தும் பாவிகளிலிருந்தும் வேறுபிரிவது இரத்தத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலாகும். இது இரட்சிப்பில் ஆரம்பமாகிறது. அடுத்ததாக, உலகத்திலிருந்தும், உலகப் பொருட்களிலிருந்தும் வேறுபிரிவது வசனத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலாகும். இது ஞானஸ்நானத்தில் நாம் தேவனுடைய வசனத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்போது ஆரம்பமாகிறது. அதோடு கூட நாம் பூரண பரிசுத்தமாகுதலை அடையும்படி சுயத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக நாம் ஆவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படவேண்டும். இது பரிசுத்தாவியின் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது ஆரம்பமாகிறது.

இதன் மூலம் பரிசுத்தமாகுதலைத் தேவபயத்தோடு பூரணப்படுத்தும்படியாக, மாம்சத்திலும் ஆவியிலும் உண்டான அசுசி (II கொரி. 7:1) என்றழைக்கப்படுகிற மாம்சத்திலிருந்தும் சுயத்திலிருந்தும் நாம் வேறுபிரிக்கப்படுகிறோம். பரிசுத்தாவியினால் உண்டாகும் பரிசுத்தமாகுதல் நம் ஆவி ஆத்துமா சரீரத்தில் நடந்தேற வேண்டும்.

நமது ஆவி பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்:

ஆவி என்பது, சிந்தனை, நினைவுகளின் தோற்றம், நோக்கம், திட்டம், அறிவு போன்றவற்றின் இருப்பிடமாகும். பரிசுத்தாவியினால் இவை பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டும். பரி. பவுல், பிலிப்பியருக்கு எழுதும்போது, “மாம்சத்தின்மேல் நம்பிக்கையாயிராமல், ஆவியினாலே தேவனுக்கு ஆராதனை செய்து, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மேன்மை பாராட்டுகிற நாமே விருத்தசேதனமுள்ளவர்கள்” என்று கூறுகிறார். (பிலி. 3:3) இவ்வேத பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ‘மாம்சம்’ என்பது, மனுஷனிலிருக்கும் ‘சுயமாகும்’. பரிசுத்தாவியினால் நாம் நம்முடைய ஆவியில் பரிசுத்தமாக்கப்படும்போது, மாம்சத்தில் மேன்மைபாராட்டுதல் (I கொரி. 1:29) என்று அழைக்கப்படுகிற சுயத்தின் சகல மேன்மைபாராட்டுதல்களையும் நாம் விட்டு விட்டு, தன்னைச் சிருஷ்டித்தவருடைய சாயலுக்கொப்பாய்ப் பூரண அறிவடையும்படி புதிதாக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனை நாம் தரித்துக்கொண்டு (கொலோ. 3:10) கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மேன்மைபாராட்டுகிறோம். கிறிஸ்து நமக்கு எல்லாரிலும் எல்லாமுமாயிருக்கிறார். (கொலோ. 3:11).

கொரிந்தியருக்கு எழுதின தனது நிருபத்தில் பரி. பவுல், ‘இதுமதற்கொண்டு நாங்கள் ஒருவனையும் மாம்சத்தின்படி அறியோம்’ (II கொரி. 5:16) எனக் கூறுகிறார். இது நம்முடைய மனதில் அல்லது ஆவியில் மாம்சத்தின்படி ஒருவரையும் அறியாதிருப்பதை, அதாவது, ஜாதி, நிறம், பாஷை, தேசம், ஒருவருடைய பெலவீனம் இவைகளின்படி ஒருவரையும் அறியாமலிருப்பதைக் காட்டுகிறது. இது நம்முடைய மனதில் அல்லது ஆவியில் நாம் பரிசுத்தமாக்கப்படும்போது, தேவனுடைய மகிமையின் அறிவாகிய ஒளி நம் இருதயங்களில் பிரகாசிக்கிறது (II கொரி. 4:6). இது கிறிஸ்து இயேசுவை அறிகிற அறிவின் மேன்மை யாயிருக்கிறது. இதினிமித்தம் மாம்சீகமும் சுயமுமானயாவற்றையும் நாம் குப்பையாக எண்ண ஆயத்தமாயிருக்கிறோம். இதை அன்றாடம் நம் ஆவியில் நாம் பயிற்சிக்கும்போது ஜீவனிலும் சமாதானத்திலும் பெருகுகிறவர்களாயிருப்போம் (ரோமர் 8:6). இவ்விதமாய் நாம் மாம்சத்தின்படி ஒருவரையும் அறியாமலிருந்து சுயத்தை மேற்கொள்ளும்போது, எதிர்பாராத சில பாடுகளின் வழியாகப் போக நேரிடலாம். ஆனால் தங்கள் ஆவியில் பரிசுத்தமாக்கப்பட ஒப்புக்கொடுக்கிறவர்கள் பாடுபடும் சிந்தையை ஆயுதமாகத் தரித்துக் கொள்வார்கள். இவர்களுக்கு ஆவியில் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் என்பது பாரமாயிராது.

நமது ஆத்துமா பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்:

ஆத்துமாவானது எழுச்சி, பாசம், விருப்பம், வாஞ்சை, நாடுதல், தேடுதல். உணர்வு இவற்றின் இருப்பிடமாகும். அன்பு, பரிசுத்தமான உணர்வுகள், வாஞ்சைகள் இவற்றிற்காக அது சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. பரிசுத்தமாக்கப்படாத ஆத்துமா, தன் சுய இச்சையினால் இலகுவாக இழுக்கப்பட்டு, அந்நிய அன்பினாலும் உலகத்தின் பொருட்களாலும் மயக்கப்படுகிறது. பரிசுத்தாவியினாலே தேவ அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில்

ஊற்றப்பட்டு (ரோமர் 5:5), நம்முடைய ஆத்துமா சுயநலமான வாஞ்சைகள், மாம்ச அன்பு ஆகியவை நீங்க பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறது. பரி. பவுல் எபேசியருக்கு எழுதும்போது, அறிவுக்கெட்டாத அன்பைக் குறித்துக் கூறுகிறார் (எபே. 3:19). பரிசுத்தாவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு. அவருடைய அன்பின் அகலம், நீளம், ஆழம், உயரம் இவற்றில் நாம் வளர ஆரம்பிக்கும்போது (எபே. 3:18), சுயம் அல்லது மாம்சீக அன்புக்கு நம்மில் இடமில்லை. நம் ஆத்துமாவானது முற்றிலும் தேவனுடைய அன்புக்கென்று ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் முழு இருதயத்தோடு முழு ஆத்துமாவோடும் முழுப்பலத்தோடும் கர்த்தரில் நாம் அன்புகூர்ந்து பூரண பரிசுத்தமாகுதலை அடையலாம்.

நம் சரீரம் பரிசுத்தமாக்கப்படுதல்:

பழைய ஏற்பாட்டில் செலுத்தப்பட்டு வந்த சர்வாங்க தகன பலி, ஜீவ பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட நம்முடைய சரீரம், பரிசுத்தாவியினால் பரிசுத்தமாக்கப்படும்போது, நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் அனுபவத்திற்கு நிழலாட்டமாயிருக்கிறது. சர்வாங்க தகனபலியில், கர்த்தருடைய சந்நிதானத்திலிருந்து புறப்பட்ட அக்கினி, பலி முழுவதையும் சுட்டெரித்துச் சாம்பலாக்கினது. அவ்விதமே நாவில் அக்கினியாகக் (அக்கினிமயமான நாவுகளாக) காணப்படும் பரிசுத்தாவியின் அக்கினி, நம் சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அவயத்தையும் நாம் ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, நம் சரீரம் முழுவதையும் பரிசுத்தமாக்க வல்லமையுள்ளதாயிருக்கிறது. இவ்வக்கினி சகல மாம்ச சுபாவங்களையும், சரீரத்தின் இச்சைகளையும் சுட்டெரித்து, ஒரு மனுஷனாலும் அடக்கக்கூடாததும், முழுச் சரீரத்தையும் கறைப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய நாவையுங் கூட பரிசுத்தமாக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது (யாக். 3:6-8; ரோமர் 12:1;15:15).

நம் சரீரம் பூரண பரிசுத்தத்தை அடையும்படி ஆவியினாலே மாம்சத்தின் கிரியைகளை நாம் அழிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நாம் பிழைப்போம் (ரோமர் 8:13). பாவம், வியாதி, சாபம், மரணம் ஆகியவை நம் சரீரங்களை ஆளாமல் இருப்பதற்கு பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு நம் சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் அன்றாடம் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் சாவுக்கேதுவான நம் சரீரத்தின் அவயவங்களை அவர் தம் ஆவியினால் உயிர்ப்பிப்பார். நம் பெலவீனத்தில் அவர் பெலன் பூரணமாய் விளங்கும்.

ஆவியானவரின் பரிசுத்தமாக்குதலின் மூலம் பழைய மனுஷனை நாம் களைந்து மெய்யான நீதியிலும் பரிசுத்தத்திலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக் கொள்கிறோம் (எபே. 4:24). அதன் பின்னர், நாம் கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கொப்பாக மகிமையின்மேல் மகிமையடைந்து மறுபிறப்பிப்பட்டு பூரணத்திற்குக் கடந்து செல்லக்கூடியவர்களாகிறோம் (II கொரி. 3:18).

இவ்விதம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலும் தேவ வசனத்தினாலும் பரிசுத்தாவியினாலும் நம் ஆவி ஆத்துமா சரீரம் ஆகிய மூன்றும் முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு நாம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் வருகைக்கென்று காக்கப்பட வேண்டும் (I தெச. 5:23).

பாடம் 17

ஜெயஜீவியம்

1. ஒரு பூரணமான ஜெயஜீவியமே கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் இலக்காயிருக்கிறது. மனிதன் பாவத்தின் காரணமாகத் தேவன் தனக்குக் கொடுத்திருந்த ஆளுகையை இழந்தான். இருப்பினும், தேவனுடைய நோக்கம் மாறாததாயிருந்தது. இன்றுங்கூட விழுந்துபோன மனிதன் தம்மோடு நித்தியத்தில் ஆளுகை செய்யத்

தகுதியுள்ளவனாக விளங்கும்படி அவனுக்கு மறுபடியும் ஜெய ஜீவியத்தைக் கொடுக்கும்படி தேவன் தொடர்ந்து கிரியை செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

2. ஜெய ஜீவியம் என்றால் என்ன? ஜெய ஜீவியம் என்பது ஒருவர் தனது ஆவிக்குரிய ஜீவியத்திற்கும் ஊழியத்திற்கும் விரோதமாகப் பாவம், சாத்தான், உலகம் ஆகியவற்றின் மூலம் வரும் சோதனைகளையும் பரிட்சைகளையும் ஜெயித்து அவற்றில் ஜெயங்கொண்டவராக வெளியே வருவது ஆகும். இது பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ஜீவியத்திலிருந்து வித்தியாசமானது (II கொரி. 7:1; I தெச. 5:23).

3. இயேசு எல்லா விதத்திலும் சோதிக்கப்பட்டதுபோல (எபி. 4:15), நாம் ஜெயங்கொண்டவர்களென நிரூபிக்கப்பட நம் ஜீவியத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் சோதிக்கப்பட வேண்டும். அவர் தம் ஊழியத்தின் துவக்கம் முதல் சிலுவையில் மரிக்கும் வரை சோதிக்கப்பட்டார். சோதனைகள், பிசாசு (மத். 4:1-10), அவரது சொந்த ஜனங்கள் (யோவான் 6:15), அவரது சீஷர்கள் (மத். 26:50; லூக்கா 22:55-61), அந்நியர் (லூக்கா 23:35), இராஜாக்கள் (மத். 27:11; லூக்கா 23:15), போர்ச்சேவகர் (மத். 27:27), வழிப்போக்கர் (மத். 27: 39,40) ஆகியோர் மூலம் வந்தன. இருப்பினும், இவ்வெல்லா சோதனைகளையும் அவர் ஜெயித்தார் (வெளி. 3:21). நாம் பலவித சோதனைகளின் வழியாகக் கடந்து செல்லும்போது, அவற்றை நாம் ஜெயிக்கும்படி நமக்கு உதவி செய்ய இயேசு நம்முடனேகூட இருக்கிறார் (எபி. 2:18).

4. இஸ்ரவேலர் கானான் தேசத்தைச் சுதந்திரிகளும் முன்பு (உபா. 7:1; யோசுவா 12:9-24) அவர்கள் யுத்தம் செய்து ஜெயிக்க வேண்டியதாயிருந்த 7 ஜாதிகளும் 31 இராஜாக்களும், ஒருவிதத்தில் நாம் நம்முடைய பரம சுதந்தரத்தைச் சொந்த மாக்குவதற்காக ஜெயிக்க வேண்டிய சோதனைகளுக்கு நிழலாயிருக்கின்றன.

5. நாம் ஜெயஜீவியம் செய்வது எப்படி? நமக்கு விரோதமாக வரும் சோதனைகளும் பரிட்சைகளும் முக்கியமாக மூன்று முகாந்தரங்கள் மூலம் வருகின்றன: (i)பாவம், (ii)சாத்தான், (iii)உலகம்.

(i) பாவம்:

ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் பின்னாகக் கிரியை செய்கிற ஒரு பொல்லாத ஆவி உண்டு. இந்த ஆவி நம்மை அடிமைத்தனத்தின் கீழ் கொண்டுவருகிறது (யோவான் 8:34). நாம் நம் பாவங்களை அறிக்கையிடும்போது இயேசு தம்முடைய இரத்தத்தினாலே நம்மைச் சுத்திகரித்து மீட்டுக்கொண்டு நம்மை விடுதலையாக்குகிறார் (யோவான் 8:36). பாவ சுபாவத்திலிருந்து நாம் விடுதலையாக்கப்படும்படியாக ஞானஸ்நானத்தில் நாம் இயேசுவின் மரணத்துடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் (ரோமர் 6:4,5). இங்கு (ஞானஸ்நானத்தில்) பாவம் அல்லது பாவ சுபாவம் மாம்சத்தில் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டு (ரோமர் 6:6,7,12,14; 8:3), உண்மையான ஜெயஜீவியம் ஆரம்பிக்கிறது. அதன் பின்னர் நம்முடைய மனதில் பாவத்தை எதிர்த்து நிற்கவும், நீதியை நிறைவேற்ற அல்லது நமது சரீரத்தில் தேவ சித்தம் செய்யும்படியாகவும் (எபி. 12:14; ரோமர் 6:16), நாம் நம்மைப்பாவத்திற்கு மரித்தவர்களாகவும் தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறவர்களாகவும் எண்ணிக்கொண்டு, நம் அவயவங்களை நீதிக்குரிய அவயவங்களாக தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஜெய ஜீவியம் செய்யும்படியாக, நாம் பரிசுத்தாவினால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும் (ரோமர் 8:14).

(ii) சாத்தான்:

சாத்தான், குற்றஞ்சாட்டுகிறவன், சோதனைக்காரன், மரணத்திற்கு அதிகாரி, கொலைபாதகன் என அழைக்கப்படுகிறான். குற்றஞ்சாட்டுகிறவனாக, நம்மீது ஆக்கினைத்தீர்ப்பைக் கொண்டுவர அவன் பிரயாசப்படுகிறான். அவன் வனாந்தரத்தில் இயேசுவைச் சோதித்ததுபோல சோதனைக்காரனாக, உலகத்தின் பொருட்களால்

சோதனைகளைக் கொண்டுவருகிறான். மரணத்தின் அதிகாரியாக, மரணபயத்தினால் மனுஷரைக் கட்டிக் கொண்டு போடும்படியாக அவன் வியாதியையும், மற்ற உபாதைகளையும் கொண்டுவருகிறான்.

சாத்தானை ஜெயிப்பது எப்படி? (வெளி. 12:11):

(a) ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம்: ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தினால் நாம், சகோதரரைக் குற்றஞ்சாட்டுகிற சாத்தானை ஜெயிக்கிறோம் (வெளி 12:10,11). நாம் நொறுங்குண்டதும் நகுங்குண்டதுமான இருதயத்துடன் நம்முடைய குறைகளுக்காக உண்மையாக மாஸ்தாப்பபடும்போது, இயேசுவின் இரத்தம் நமக்காகப் பரிந்து பேசி, நம்மை மன்னித்து சுத்திகரித்து, நீதிமாண்களாக்குகிறது. அப்போது நாம் பிசாசிடம் தைரியமாகச் சவால் விடுக்கலாம் (ரோமர் 8:33).

(b) சாட்சியின் வசனம்: தேவனுடைய வசனத்தை நம்முடைய அனுபவமாக்கி, சாத்தானை எதிர்க்கும்படியாக, அதை ஆவியின் பட்டயமாக நாம் உபயோகிக்கக் கற்றுக்கொள்ளும்போது சோதனைக்காரனாகிய சாத்தானை நம்மால் ஜெயிக்கக் கூடும் (I யோவான் 2:14-16).

(c) மரணம் நேரிடுகிறதாயிருந்தாலும் அதற்குத் தப்பும்படி தங்கள் ஜீவனையும் பாராமல்: மரணம் நேரிடுகிறதாயிருந்தாலும் அதற்குத் தப்பும்படி நாம் ஜீவனையும் பாராமல் அதை இழக்க ஆயத்தமாயிருந்து, நாம் நம்மீது நம்பிக்கை வையாமல், மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்கிற தேவனிலும் தம்முடைய மரணத்தினாலே சாத்தானை அழித்தவரும், நமக்கு ஜீவனையும் பரிபூரண ஜீவனையும் தரும்படியாய் (யோவான் 10:10) என்றென்றைக்குமாய் உயிரோடிருக்கிறவருமாகிய இயேசுவிலும் நம்பிக்கை வைப்போமாயின், நாம் மரணத்திற்கு அதிகாரியாகிய சாத்தானை ஜெயிக்கலாம். இயேசு, “தன் ஜீவனை சிநேகிக்கிறவன் அதை இழந்து போவான்; இந்த உலகத்தில் தன் ஜீவனை வெறுக்கிறவனோ அதை நித்திய ஜீவகாலமாய்க் காத்துக் கொள்ளுவான்” என்றார் (யோவான் 12:25).

சாத்தானை எதிர்ப்பதற்காக, எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிற ஜீவியமும், தேவையான நேரங்களில் உபவாசமும் ஜெபமும், விசுவாசத்தின் உறுதியும், முடிவாக இயேசுவின் நாமத்திலுள்ள வல்லமையில் விசுவாசமும் நமக்குத் தேவை.

(iii) உலகம்: இன்றைய உலகம், ஜாதி, நிறம், தேசம், பாஷை போன்ற பலவிதமான வித்தியாசங்களால் நிறைந்துள்ளது. இரட்சிக்கப்பட்டு, பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிறோம் (யோவான் 1:12). அப்பொழுது இவ்வித்தியாசங்கள் நீங்கத் துவங்குகின்றன (ரோமர் 2:28,29). ஞானஸ்நானத்தில் நாம் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டு, விசுவாசத்தினால் தேவபுத்திரராகிறோம்; அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட வித்தியாசங்கள் இன்னமும் நீக்கப்படுகின்றன (கலா. 3:26-28). பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தில் நாம் ஒரே சரீரமாக, அதாவது கிறிஸ்துவின் சரீரமாக மாற்றப்படுகிறோம் (I கொரி. 12:13). கிறிஸ்து நமக்கு எல்லாரிலும் எல்லாமாகிறார். (கொலோ. 3:11).

உலகத்தின் ஆவி அல்லது லௌகீகம் என்று அழைக்கப்படும் ஒன்று உண்டு. அதைக் குறித்து நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். இந்த ஆவிதான் மற்றவர்களைப் பார்த்து அவர்கள் செய்வது போலவே காரியங்களைச் செய்யச் செய்வதும் (imitate), தீமையான பழக்கங்கள், பாரம்பரியங்கள், உலக வழிபாடுகள், உலக நாகரீகங்கள் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றச் செய்வதும் ஆகும். ஆனால், இயேசு இப்பொல்லாத பிரபஞ்சத்தினின்று நம்மை விடுவிக்கும்படியாக மரித்தார் (கலா. 1:4). ‘உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது (யாக். 4:4). நாம் கர்த்தரோடும் பரிசுத்தவான்களோடும் ஐக்கியமாயிருக்க அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் தேவ அன்பில் இவ்விதம் வளரும்போது அவருடைய அன்பின் அக்கினி லௌகீகத்தின் சகல சுவடுகளையும் சுட்டெரித்து, உலகத்தின் ஆவியிலிருந்து நம்மை முற்றிலும் விடுதலையாக்குகிறது.

சுருங்கக் கூறின், இயேசுவின் இரத்தத்தினாலும், தேவனுடைய வசனத்தாலும், விசுவாசத்தினாலும், தேவ அன்பினாலும், அபிஷேகத்தின் வல்லமையினாலும், ஜெபத்தில் தரித்திருக்கும் ஜீவியத்தாலும், கிறிஸ்துவுக்குள் மறைந்திருப்பதாலும், பாடுபாடுகிற சிந்தையைத் தரித்துக் கொள்வதாலும், தேவசித்தம் செய்வதாலும் நாம் ஜெயஜீவியம் செய்யக் கூடும்.

6. **ஜெய ஜீவியத்தின் ஆசீர்வாதங்கள்:** நாம் ஜெய ஜீவியம் செய்யும்போது கிறிஸ்துவுக்கு நல்ல போர்ச் சேவகராகிறோம். பரலோக சுதந்தரங்களும், பிரதிபலன்களும், தேவ சிங்காசனமும், சகல ஜாதிகளையும் இருப்புக்கோலால் ஆளுகை செய்யும் உரிமையும் ஜெயங்கொண்டவர்களுக்கு மாத்திரமே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது (வாக்குப்பண்ணப்பட்டுள்ளது) (வெளி. 2:7,11,17:3 ; 5,12,21). இந்த ஜெயங்கொண்ட சபை, ஜெயங்கொண்ட ஆண்பிள்ளை எனவும் அழைக்கப்படுகிறது (வெளி. 12:5).

ஜெய ஜீவியம் நம்மைக் கிறிஸ்துவுக்குள் எப்போதும் வெற்றி சிறக்கப்பண்ணவும் (II கொரி. 2:14), விசுவாசத்தின் நல்ல போராட்டத்தைப் போராடவும், நித்திய ஜீவனைப் பற்றிக்கொள்ளவும், இயேசு வரும்போது ஒரு இமைப்பொழுதிலே மறுரூபமாக்கப்பட ஆயத்தமாயிருக்கும்படியாகவும் நமக்கு உதவி செய்கிறது.

பாடம் 18

புதிய எருசலேம்

(பகுதி I)

முன்னுரை:

1. புதிய எருசலேம், பூரணமாக்கப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டு சபை அல்லது கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியின் நித்திய வாசஸ்தலமாயிருக்கிறது (வெளி. 21:2).

2. புதிய எருசலேம், இயேசு தம்முடைய மணவாட்டிக்காக ஆயத்தம் பண்ணுவதாகக் குறிப்பிட்ட இடம் ஆகும் (யோவான் 14:2,3). இது பரலோகத்தில் நமக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் 'நம்பிக்கை' ஆகும் (கொலோ. 1:4).

3. பழைய ஏற்பாட்டு ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில், வெளிப்பிரகாரம், பரிசுத்த ஸ்தலம், மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் என்னும் மூன்று இடங்கள் இருந்தன. மகா பரிசுத்த ஸ்தலம், புதிய எருசலேமுக்கு நிழலாயிருக்கிறது. பிரதான ஆசாரியன் வருடத்தில் ஒருநாள் இம்மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசித்தான். வேறொருவராலும் அதற்குள் பிரவேசிக்க முடியாதிருந்தது (எபி. 9:2,3,6-8). இயேசு தம்முடைய மரணத்திற்குப் பின் பரலோகத்திலுள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நித்திய பிரதான ஆசாரியராகப் பிரவேசித்தார் (எபி. 6:19,20). இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது, தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேல் தொடங்கிக் கீழ் வரைக்கும் இரண்டாகக் கிழிந்தது (மத். 27:51). இது, இப்போது ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக நமக்குப் பரலோகத்திலுள்ள மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்கும் சிலாக்கியம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இது எபிரெயர் 10:19,20-இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் பிரவேசிக்கிறோம் (எபே. 2:18). பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் புதிய எருசலேமைச் சுதந்தரிக்க வேண்டுமாயின், கிறிஸ்துவின் நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவுக்கு வளர வேண்டும் (எபே. 4:11).

புதிய எருசலேமைப் பற்றி குறிப்புகள்:

(வெளி. 21:2, 10-27; 22:1-5).

1. பொதுவான வர்ணனை:

நகரத்தின் பிரகாசமும் மகிமையும் (வெளி. 21:11,23,24;22:5)

அதின் அலங்காரம் (21:2)
அதின் மறுபெயர்கள் (21:2,9)
அதின் மதில் (21:12,14,15,17,18)
அதின் வீதி (21:21)
அதின் வாசல்கள் (21:12,21,25)
அதின் அளவுகள் (21:16,17)
அதின் அஸ்திபாரங்கள் (21:14,19,20)
ஜீவத்தண்ணீருள்ள நதி (22:1,2)
தேவ சிங்காசனம் (22:1,3)

2. யோவான் அதிலே தேவாலயத்தைக் காணவில்லை (வெளி. 21:22).

3. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்கள் மாத்திரமே இங்குக் காணப்படுவார்கள் (வெளி. 21:27).

4. பரிசுத்தவான்களுடைய பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட சுபாவங்களாலும், பரிட்சிக்கப்பட்ட விசுவாசத்தாலும் தேவன் புதிய எருசலேமை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். நகரம் சுத்தப்பொன்னாயிருந்தது என்பது (வெளி. 21:18), பரிசுத்தவான்களின் பரிட்சிக்கப்பட்டதும், விலையேற்பெற்றதுமான விசுவாசத்தையும், அஸ்திபாரங்களிலுள்ள விலையேற்பெற்ற கற்கள், ஆவிக்குரிய பிரகாரம் கட்டி எழுப்பப்பட்ட அவர்களது திவ்விய சுவாவத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

5. புதிய எருசலேம் கன சதுர வடிவமான நகரம்.

6. இயேசுதாமே, சீயோனில் வைக்கப்பட்ட, புதிய எருசலேமின் மூலைக்கல்லாயிருக்கிறார் (எபே. 2:19,20: ஏசாயா 28:16: I பேதுரு 2:6).

பாடம் 19

புதிய எருசலேம்

(பகுதி II)

1. இரட்சிக்கப்பட்டு, முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பெற்று, பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெற்று, கிறிஸ்துவின் பூரணத்திற்கு வளருகிறவர்கள் மட்டுமே நித்தியத்தில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாவார்கள்.

2. பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, அநேகராகிய நாம் கிறிஸ்துவின் ஒரே சரீரத்தின் அவயவங்களாகிறோம் (I கொரி. 12-13). அதன் பின்னர் நாம் தனித்தனியாக மட்டுமல்ல, மொத்தமாகவும் பூரணப்படுத்தப்பட வேண்டும் (எபே. 4:15,16: 2:19-22).

3. பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்ற எல்லா சபைகளும் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியை ஆயத்தப்படுத்த முடியாது. எபேசியர் 2:20-இல்

கூறப்பட்டிருப்பதைப் போன்று நாம் அப்போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களுடைய அஸ்திபாரத்தின் மேல் கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டும். இவ்வுத்தியோகஸ்தர்கள் சபையின் பூரணத்திற்காக அளிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் ஈவாயிருக்கிறார்கள் (எபே. 4:11-13). தங்களை அப்போஸ்தலர் என்று அழைத்துக்கொள்ளுகிற யாவரும் அப்போஸ்தலர் அல்ல. தேவனால் அழைக்கப்பட்டுத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிஷ்டையுள்ள ஊழியர் மாத்திரமே அஸ்திபாரமாகக் கூடும் (லூக்கா 14:26, 33), புதிய எருசலேமும், அப்போஸ்தலருடைய பெயர்கள் எழுதப்பட்ட பன்னிரண்டு அஸ்திபாரக் கற்களை உடையதாயிருக்கிறது. எனவே, புதிய எருசலேமை சுதந்தரிக்கிறவர்கள் அப்போஸ்தலருடைய உபதேசத்திலும் ஐக்கியத்திலும் உறுதியாக நிலைத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் கர்த்தருடைய ஆவியானவருக்கும், தேவனுடைய வசனத்திற்கும், தங்களுடைய ஆத்துமாக்களுக்காக உத்தரவாதம் பண்ணும்படியாய் விழித்திருக்கும் தேவ ஊழியருக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (ரோமர் 8:14 ; அப். 20:32 ; எபி. 13:17).

4. எருசலேம் இசைவிணைப்பான நகரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறதென்று நாம் வாசிக்கிறோம் (சங். 122:3). இதுவே எபேசியர் 2:21, 22-லும், 4:16-லும் கூறப்பட்டுள்ளது. நாம் மூலைக்கல்லாகிய இயேசுவின்மீதும் அஸ்திபாரமாகிய அப்போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்கள்மீதும் கட்டப்பட்டவர்களாய், இசைவாய் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

5. அன்றியும் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வேறுபாட்டின் ஜீவியமும், ஜெபஜீவியமும் தேவை. புதிய எருசலேமுக்குப் பெரிதும் உயரமுமான மதில் இருக்கிறது. பெரிதும் உயரமுமான மதில், நாம் புதிய எருசலேமைச் சுதந்தரிக்க வேண்டுமேயாயின், நமக்கிருக்க வேண்டிய வேறுபாட்டின் ஜீவியத்தையும், ஜெப ஜீவியத்தையும் காட்டுகிறது (ஏசாயா 62:6).

6. கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி முற்றிலும் கிருபையினால் ஆயத்தப்படுத்தப்படுகிறாள். வெளிப்படுத்தல் (12:1-இல் பாதங்களின் கீழே சந்திரனை உடைய ஸ்திரீ, சபையைக் காட்டுகிறது. சந்திரன், கிருபையைக் காட்டுகிறது. நாம் அந்தக் கிருபையில் பிரவேசிக்கும் சிலாக்கியத்தை விசுவாசத்தினால் பெற்று நிலைகொண்டிருக்கிறோம் என ரோமர் 5:2-இல் கூறப்பட்டுள்ளது.

7. புதிய எருசலேமைச் சுதந்தரிக்கிறவர்கள் ஆவி ஆத்துமா சரீரத்தில் முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் (I தெச. 5:23). ஆகவேதான் இது பரிசுத்த நகரம் என்று அழைக்கப்படுவதுடன், 'தீட்டுள்ளது.... ஒன்றும் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை' (வெளி. 21:2, 27) என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. நாம் எல்லா அசுத்தங்களினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்டவர்களாய், சகல அசுசிகளும் நீங்க சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்களாக (II கொரி. 7:1), கர்த்தருக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

8. பிரதிபலன்கள் யாவும் ஜெயங்கொண்டவர்களுக்குரியது என வெளிப்படுத்தல் 2, 3 அதிகாரங்களில் நாம் வாசிக்கிறோம். பாவம், வியாதி, சாத்தான், உலகம், மரணம் இவற்றிற்கு விரோதமாக நமக்கு யுத்தம் உண்டு, இவை யாவற்றையும் ஜெயிக்கிறவர்கள் புதிய எருசலேமில் தேவ சிங்காசனத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள் (வெளி. 3:21). ஜெயங்கொள்ளுகிற சபை மாத்திரமே கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகும் (வெளி. 12:5).

9. கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தில் பூரணப்பட்டிருக்க வேண்டும் (எபே. 4:11). அவள் விசுவாசம், அன்பு, பரிசுத்தம், தேவசித்தம் செய்தல் ஆகிய நான்கு சுபாவங்களிலும் பூரணப்பட்டவளாயிருக்க வேண்டும் (யாக். 2:22; I யோவான் 4:17, 18 ; II கொரி. 7:1; கொலோ. 4:12). ஆகவோன், புதிய எருசலேம் சதுரமாயிருந்தது என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்துவின் சுபாவத்தை தரித்துக் கொள்ளும்படியாக, கிறிஸ்து பலவித பாடுகளின் வழியாகச் சென்றதுபோல கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியும் அநேக பாடுகளின் பாதைகளின் வழியாகச் சென்று பூரணத்தை அடைய வேண்டும் (எபி. 2:10).

10. புதிய எருசலேமைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளும் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டிக்கு அநேக பெயர்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் சில:

பூரண புருஷன் (எபே. 4:11), ஆண்பிள்ளை (வெளி. 12:5), ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி (வெளி. 21:9), தேவனுடைய வாசஸ்தலம் (எபே. 2:22), கற்புள்ள கன்னிகை (II கொரி. 11:2), மகிமையுள்ள சபை (எபே. 5:27), தேவனுடைய சுதந்தரர் (ரோமர் 8:17), நற்பலன் (யாக். 5:7), தேவனுடைய இராஜ்யம் (யோவான் 3:5), பரிசுத்த ஆலயம் (எபே. 2:21).

11. கிறிஸ்துவின் மணவாட்டி அவருடைய இரகசிய வருகையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறாள். இது, 'எடுத்துக் கொள்ளப்படுதல்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்த பூரணமாக்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். அவருடைய வருகைக்கு ஆயத்தமாயிருக்கும். ஜீவனோடிருக்கும் பரிசுத்தவான்கள் ஒரு இமைப் பொழுதிலே மறுபுறமாக்கப்பட்டு, எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் (I தெச. 4:15-17 ; I கொரி. 15:51,52). கர்த்தர் தமக்காக ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்காக வருகிறார் (எபி. 9:28). ஒரு மணவாட்டி தன் மணவாளனுக்காக ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல, கிறிஸ்துவின் சபையானது தேவ அன்பினால் நிறைந்து, தன் மணவாளனாகிய கர்த்தராகிய இயேசுவின் இரண்டாம் வருகைக்காக ஆவலோடு காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பாடம் 20

சீயோன்

சீயோனைப் பற்றிய குறிப்பு:

பழைய ஏற்பாட்டில், சீயோன், எருசலேம் நகரத்தின் ஒரு பகுதியாய் இருந்தது. அது, 'தாவீதின் நகரம்' என்று அழைக்கப்பட்டது (II சாமு. 5:7). பழைய ஏற்பாட்டில் சீயோன் என்னும் பதம் இஸ்ரவேல் சபைக்குங்கூட உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது (ஏசாயா 1:8 ; 49:14). புதிய ஏற்பாட்டு சீயோனைக் குறித்து ஏசாயா 28:16-லும் நாம் வாசிக்கிறோம். இது பரம சீயோனைக் குறிக்கிறது என்பதை I பேதுரு 2:6 வெளிப்படுத்துகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து, எல்லா வானங்களுக்கும் மேலாக உன்னதத்திற்கு ஏறி, சீயோனில் மூலைக்கல்லானார் (எபே. 4:8-10 ; ஏசாயா 28:16; மத். 21:42; எபே. 2:20; I பேதுரு 2:4-7). சீயோன் எல்லா வானங்களுக்கும் மேலான உன்னதமான இடமாகும்.

சீயோன், பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டவர்களும் பூரண மாக்கப்பட்டவர்களுமான தேவ ஊழியர்களின் பிரதிபலனும் சுதந்தரமுமாகும் (வெளி. 14: 1-5 ; 21:14 ; எபே. 2:20).

பழைய ஏற்பாட்டில் நிழலாட்டம்:

நாம் ஏற்கனவே கண்டது போல், பழைய ஏற்பாட்டின் ஆசரிப்புக்கூடாரத்திலிருக்கும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் புதிய எருசலேமுக்கு நிழலாயிருந்தது. தேவன் இம்மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில், கிருபாசனத்தின் மீதிலும், சாட்சிப்பெட்டியின் மேல் நிற்கும் இரண்டு கேருபீன்களின் நடுவிலும் வாசம் பண்ணினார் (யாத். 25:22). கிருபாசனத்தின் மீதில், இரண்டு கேருபீன்களுக்கிடையில் உள்ள இந்த இடம் சீயோனுக்கு நிழலாய் இருக்கிறது.

சீயோனின் மேன்மை:

1. தேவன் சீயோனில் வாசமாயிருக்கிறார் (சங். 9:11; 132:13,14).

2. தேவன் சீயோனைத் தெரிந்துகாண்டு, அது தமக்கு வாசஸ்தலமாகும்படி விரும்பினார் (சங். 132 :13).
3. சீயோன் 'பூரண வடிவுள்ளது' இங்கிருந்து தான் 'தேவன் பிரகாசிக்கிறார்' (சங். 50:2).
4. தேவன் சீயோனிலிருந்து ராஜரிகம் பண்ணுகிறார் (சங். 146:10).
5. அது சகல மகிழ்ச்சியின் உறைவிடமாயிருக்கிறது (சங். 48:2).
6. சகல துதிகளும் சீயோனிலிருக்கும் தேவனிடத்தில் போய்ச் சேருகிறது (சங். 65:1).
7. சகல ஆசீர்வாதங்களும் சீயோனிலிருந்து புறப்படுகின்றன (சங். 128:5 :134:3).
8. சீயோனிலிருந்து வேதம் புறப்படுகிறது (ஏசாயா 2:3; மீகா 4:2). சீயோனிலிருந்து புறப்படும் வேதம் இருவிதங்களில் வெளிப்படுகிறது:
 - (a) பாட்டாக (ஜீவியம்)
 - (b) மகிமையாக (வெளிச்சம்)
9. நியாயமும் நீதியும் சீயோனிலிருந்து புறப்படுகின்றன (ஏசாயா 33:5).
10. சீயோனிலிருந்து வல்லமை புறப்படுகிறது (யோவேல் 3:16 ; மீகா 4:13; சங். 110:2).

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 14:1-5-இல் சீயோனைச் சுதந்தரிப்பவர்களின் தன்மைகள்:

1. இவர்கள் சீயோன் மலையின்மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடு நிற்பார்கள்.
2. இவர்கள் நெற்றிகளில் பிதாவின் நாமமும் குமாரனின் நாமமும் (மூல பாஷையின்படி) எழுதப்பட்டிருக்கும். இவர்கள் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும், நான்கு ஜீவன்களுக்கு முன்பாகவும், மூப்பர்களுக்கு முன்பாகவும், இவர்களேயல்லாமல் வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக்கூடாதிருந்த புதுப்பாட்டைப் பாடுவார்கள்.
3. இவர்கள் பூமியிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள்.
4. இவர்கள் ஸ்திரீகளால் தங்களைக் கறைப்படுத்தாதவர்கள்.
5. இவர்கள் கற்புள்ளவர்கள்.
6. இவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவர் எங்கே போனாலும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்.
7. இவர்கள் மனுஷரிலிருந்து தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் முதற்பலனாக மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள்.
8. இவர்கள் தங்கள் வாயிலே கபடமற்றவர்கள்.
9. இவர்கள் தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக மாசில்லாதவர்கள்.